72STE JAARGANG No. 9376 DONDERDAG 28 JULI 1955

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen

Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Argentinië naar de Democratie?

Anti-Peronist mocht voor de radio spreken

Opzienbarende stap van het Argentijnse parlement

Buenos Aires. — Voor het eerst sedert president Peron aan de macht is gekomen in 1946 mocht een anti-Peronist via de radio de bevolking toespreken om het standpunt van zijn partij inzake de oproep van Peron tot een politieke wapenstilstand uiteen te zetten. De voorzitter van het Nationale Comité van de Radicale Partij, Frondizi, zeide in deze toespraak o.m.: „Wij willen vrede, maar niet ten koste van de vrijheid of de democratische beginselen. Wij zouden liever vervolgd worden dan deze op te geven". Als voornaamste voorwaarden voor de wapenstilstand noemde hij het beëindigen van de staat van binnenlandse oorlog en het vrijlaten van de politieke gevangenen. Hij legde tevens de nadruk op het herstel van de burgerlijke vrijheden, de democratisering van het politieke leven, de onafhankelijkheid op het gebied van het onderwijs en de onomkoopbaarheid van de rechterlijke macht en het ambtenarenkorps.

dr. Ingalinella stierf aan hartaanval

De Peronistische parlementsleden deden gisteren een opzienbarende stap door te stemmen v o o r de behandeling van een aantal door de radicale oppositie voorgestelde agenda-punten. In de afgelopen negen jaar werden voorstellen van de zijde van de radicalen in het algemeen niet in behandeling genomen.

De voorgestelde agendapunten betreffen het verdwijnen van een op de dag van het oproer in Juni gearresteerde man; de gewelddadige dood van een Argentijns burger tijdens de radicale betogingen de vorige week; het verbranden van de Argentijnse vlag op 11 Juni; de brandstichting in kerken op 16 Juni en de jongste redevoeringen van Peron over een politieke verzoening.

De Raadgevende Junta van de Peronistische partij benoemde de advocaat Alexandre Leloir tot opvolger van de Opperste Partijraad, als opvolger van admiraal Alberto Teisaire, die onlangs aftrad om zich geheel aan zijn functie van vice-president van Argentinië te kunnen wijden.

Het Argentijnse publiek heeft vandaag vernomen dat dr Juan Ingalinella, de man die op 16 Juni verdween na te zijn gearresteerd in Buenos Aires en wiens verdwijnen een nationaal schandaal in Argentinië dreigt te worden, op de dag van zijn arrestatie stierf aan een hartaanval, terwijl hij „op strenge wijze" door de politie werd ondervraagd.

Deze feiten werden bekend gemaakt gisteravond laat op een persconferentie. De betrokken politie ambtenaren zijn inmiddels ontslagen en vervolgd.

Gisteren was de kwestie in het parlement reeds aan de orde gesteld.

Ongeveer vijftig officieren, die betrokken zijn geweest bij de mislukte opstand van 16 Juni, zullen voor een krijgsraad moeten verschijnen. Honderdzeven andere officieren, die ook bij de opstand betrokken waren, zijn uit het land gevlucht, de meesten naar Uruguay.

Meester inbreker van 14 jaar

Passadena. — De politie van Passadena in Californië heeft een jongen van veertien jaar aangehouden, die ervan wordt beschuldigd sinds het begin van zijn vacantie in midden-Juni 20 grote inbraken te hebben gepleegd. Bovendien zou hij zich aan nog 200 kleinere gevallen van diefstal hebben schuldig gemaakt. De buit bedroeg in totaal ongeveer 3000 dollar.

Bij zijn verhoor verklaarde de jeugdige arrestant, dat hij „de beste misdadiger van het vak" wilde worden. Bij het bestuderen van de „vakliteratuur" had hij vooral veel gehad aan de autobiografie van de bankrover „Willie Sutton". Hieruit had hij tal van „nuttige wenken" gekregen, zoals b.v. hoe men een ruit geruisloos kan breken met behulp van een deken. Om te weten op welke rechten hij als inbreker aanspraak kon maken, had hij bij een van zijn expedities een exemplaar van het Wetboek van Strafrecht gestolen.

Een van de eerste dingen, die hij had geleerd was, dat men als misdadiger altijd beleefd tegen politiemannen moet zijn. Deze stelregel had hij twee weken geleden, toen hij werd ondervraagd naar aanleiding van een inbraak in het stadhuis, zo goed in practijk gebracht, dat de politie, onder de indruk van zijn goede manieren, hem had laten gaan.

Weert. — Het Nederlandse leger zal dit jaar de beschikking krijgen over een dertigtal helicopteres, die speciaal gebruikt zullen worden om commandanten te velde snel van de ene plaats naar de andere te kunnen vervoeren.

Recht tot het hart

— Tevredenheid maakt armen rijk, ontevredenheid maakt rijken arm.

Mapai sterkste partij in Israel

Tel Aviv. — De gematigde socialistische partij Mapai van de vroegere premier David Ben Goerion is als sterkste partij uit de bus gekomen bij de algemene verkiezingen in Israel.

Op basis van de thans definitief verklaarde uitslagen krijgt de Heruth 16 zetels in de Knesseth; de Mapai 41 zetels (verlies van zes); de Algemene Zionisten 13 zetels (verlies van zeven). Het Verenigde Religieuze front wist zijn positie te handhaven.

Ongeveer 79% van de kiesgerechtigden brachten hun stem uit.

S.V. D.O.W. jubileert

Willemstad. — Op Zondag ... viert de Sportvereniging „D.O.W." het heugelijke feit van haar eenjarig bestaan. Deze bijzondere dag voor de jonge vereniging wordt gevierd met een voetbaltournooi, waarvan het programma als volgt luidt:

9 — 10 uur: Eilandsontvanger vs Openbare Werken (Winnaar A); 10 — 11 uur: Telefoondienst vs Waterleiding (Winnaar B); 11 — 12 uur: Postkantoor vs Radiodienst (Winnaar C); 12 — 13 uur: Inspectie Belastingen vs Politie (Winnaar D); 13 — 14 uur: Pauze. 14 — 15 uur: Winnaar A vs Winnaar B (Winnaar E); 15 — 16 uur: Winnaar C vs Winnaar D (Winnaar F); 16.30 uur: Finale Winnaar E vs Winnaar F.

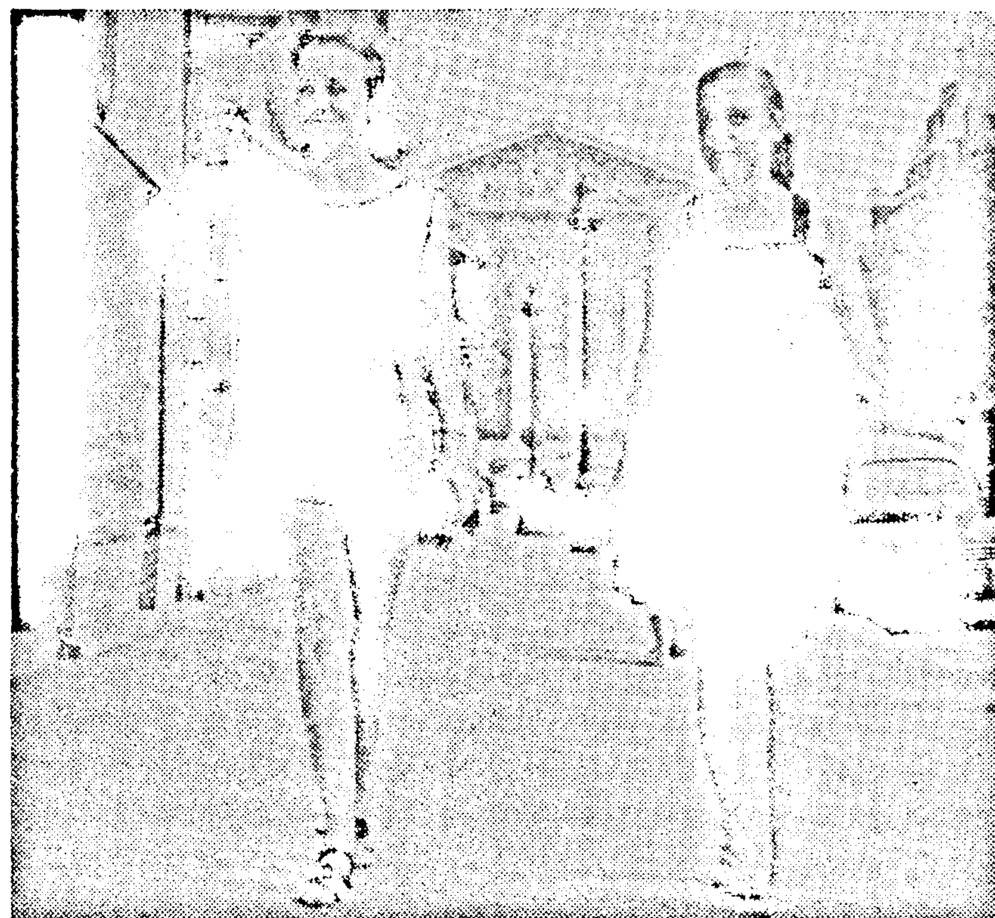
Daarna prijsuitreiking.

1e prijs: Winnaar in de finale: Beker aangeboden door N. V. Prospero Baiz & Co.

2e prijs: Verliezer in de finale: Trophee aangeboden door B. J. de Castro & Sons.

De wedstrijden vinden plaats op het Willemstad-terrein te Vredenburg.

Alexandrië. — Te Mersa Matroeh, ten Oosten van Alexandrië, is de graftombe van een Pharao ontdekt, daterend uit de tijd van Ramses II, ongeveer 1.200 jaar vóór onze jaartelling.

Nu de Parijsenaars uit Parijs zijn getrokken en de touristen deze stad tot barstens toe hebben bevolkt, waant men zich in een badplaats, daar de touristen zich zo luchtig mogelijk hebben gekleed in verband met de enorme hitte.

Krijgt hotel „El Curacao" 95 kamers?

Willemstad. — Naar wij vernemen zullen geinteresseerden nogmaals in de gelegenheid worden gesteld om aandelen te kopen van het Hotel „EL CURACAO". Er zijn namelijk 250 aandelen ter beschikking gesteld voor dit doel. Verder is ons ter ore gekomen dat men het plan heeft, indien de 250 aandelen allen worden verkocht, om het geplande aantal van 68 kamers met 27 uit te breiden. Het is interessant te weten dat de maquette van het hotel door de I.H.C. (Intercontinental Hotel Corporation) reeds met 95 kamers is gemaakt. De I.H.C. heeft dus blijkbaar vermoed, dat er meer interesse zou zijn voor het hotel dan aanvankelijk leek.

Vickers Vicount op B.W.I.A.-route?

Willemstad. — Naar wij vernemen ligt het in het voornemen van de British West Indian Airways om de vliegtuigen die momenteel op de route Trinidad Honduras en Trinidad-Jamaica vliegen, en welke toestellen soms Curacao aandoen om brandstof te laden, te vervangen door de nieuwe Vickers Vicount vliegtuigen. Dit nieuwe vliegtuigtype is al ingezet op de routes in Europa van de British European Airways en met succes. Het zijn vliegtuigen met nieuwe mogelijkheden en een gecombineerde cylinder en jetmotor. Bovenbedoelde vliegtuigen zijn reeds in Engeland besteld.

Benny L. Maduro naar Ver. Staten en Europa

Willemstad. — De Directeur van de fa. S. E. L. Maduro & Sons, de heer Benny L. Maduro is gisteravond met de P.A.A. naar New York vertrokken. De heer Maduro gaat voor zaken naar de Verenigde Staten maar zal tevens enkele weken vacantie aan deze zakenreis koppelen. Na Amerika vertrekt de heer Maduro naar Europa waar hij verschillende landen een bezoek wil brengen. De heer Maduro blijft drie maanden weg.

Zijn vertrek bracht gisteravond op Dr. Albert Plesman Luchthaven een gezellige drukte met zich mee. Vele familieleden en kennissen waren naar het vliegveld gekomen om de sympathieke directeur een goede reis te wensen. Ook de „Amigoe di Curaçao" wenst de heer Maduro goed zaken doen en een prettig verlof.

ISRAELISCH vliegtuig met Russische uitgewekenen boven Bulgaars gebied neergeschoten en te pletter gestort

Athene. — Uit Athene wordt nader gemeld, dat een vier-motorig Israelisch lijntoestel met 50 passagiers en een bemanning van zeven leden aan boord op weg van Londen naar Tel Aviv in brand te pletter is gestort na door Bulgaars luchtafweergeschut te zijn geraakt. De bijzonderheden over het ongeval zijn schaars. Het toestel kwam terecht op Bulgaars grondgebied even voorbij de Griekse grens, waar het terrein woest en moeilijk toegankelijk is. Na haar vertrek uit Londen heeft de machine tussenlandingen verricht te Parijs en Wenen.

Volgens te Athene ontvangen berichten zagen Griekse soldaten aan een grenspost het brandende toestel om 07.30 uur plaatselijke tijd in Oostelijke richting neerstorten. De militairen vertelden te hebben gezien, dat vermoedelijk twee personen, waarvan één door de vlammen gegrepen, per valscherm uit het toestel sprongen.

Het eerste teken, dat het vliegtuig in moeilijkheden verkeerde, kwam toen het toestel noodsignalen uitzond nabij de Bulgaars-Griekse grens. Later pikte het vliegveld van Athene een bericht op, volgens hetwelk het toestel was beschoten en een noodlanding zou maken nabij het grensplaatsje Tsirbannovo. Onmiddellijk werden reddingsploegen uitgezonden. Tot dusver is van Bulgaarse zijde met geen woord over het incident gerept.

Griekse grenswachten meldden later Bulgaarse ambulances te hebben zien aankomen op de plaats van het ongeluk. Brancarddragers droegen gewonden uit het toestel. Omtrent het aantal slachtoffers is niets bekend.

De Griekse en Bulgaarse regeringen hebben toestemming gegeven tot het instellen van een onderzoek door een Israelische commissie en wel ter plaatse.

Te Wenen deelde een directeur van de luchtvaart maatschappij mede dat aldaar vijf Russische uitgewekenen in het toestel waren gestapt. Uit andere bron werd vernomen dat het drie echtparen — zes mensen dus — zou betreffen die uit de Sovjet Unie naar Israel wilden immigreren om zich bij hun familie aldaar te vervoegen. Zij hadden verlof gekregen de Sovjet Unie te verlaten evenals een aantal andere Sovjet Russische immigranten in de afgelopen maanden.

Amsterdam. — Tijdens de Europese bridge-kampioenschappen welke te Amsterdam werden gehouden, heeft Frankrijk het herentournooi gewonnen

TITO: „Mensheid kan nu kalmer adem halen"

Belgrado. — President Tito van Joegoslavië heeft in een toespraak tot een menigte van 100.000 Joegoslaven in de Croatische stad Karlstadt verklaard, dat naar zijn mening uit het resultaat van de Geneefse viermogendheden blijkt dat „oorlog vermeden zal worden". „De mensheid — aldus spreker — kan nu kalmer adem halen".

Er zal echter nog veel werk nodig zijn om alle hangende vraagstukken op te lossen, zei hij.

Sinds de recente besprekingen tussen Russische en Joegoslavische staatslieden in Belgrado, aldus Tito, „zijn de normalisering en verbetering der betrekkingen tussen de Sovjet-Unie en Joegoslavië goed vooruitgegaan. De Russen hadden zich ter plaatse van de werkelijke stand van zaken op de hoogte gesteld, namelijk dat Joegoslavië een land is, dat zich niet verkocht heeft, dat er geen kapitalisten te vinden zijn en dat Joegoslavië de leerstellingen van Engels en Lenin niet verraden heeft en dat de Joegoslaven thuis hun socialistisch leven naar eigen goeddunken opbouwen".

De Russische leiders waren tot het inzicht gekomen, dat Joegoslavië volkomen onafhankelijk is en dat het onafhankelijk wil blijven van wie dan ook, van zowel het Westen als het Oosten, aldus Tito. Joegoslavië volgt een eigen koers van ontwikkeling en zal niemand toestaan zich met zijn interne aangelegenheden te bemoeien.

Tito deelde nog mede, dat Rusland aan Joegoslavië een handelsschuld van 96 millioen dollar, die Joegoslavië vóór zijn breuk met de Cominform had gemaakt, heeft kwijtgescholden. Hij sprak de verwachting uit, dat andere Oosteuropese landen dit voorbeeld zouden volgen.

Besprekingen gevoerd

Oranjestad. — Gistermiddag zijn er besprekingen gevoerd tussen de heer Oscar Henriquez en het bestuur van de Vereniging van Handelaren over onderwerpen, welke vroeger ook al eens ter sprake zijn gekomen. Wij hopen hierop nog nader terug te komen.

De heer Hinshaw overhandigt hier aan de heer S.A.L. (Mongi) Maduro het aluminium serveerblad, dat de directie van de Alcoa Steamship Company aan de fa. Maduro & Sons schonk wegens langdurige en bewezen diensten aan de Alcoa. Het cadeau van de Alcoa werd op Piscaderabaai, gisteravond tijdens een cocktailparty voor de cliënten, overhandigd.

Geanimeerde cocktailparty op Pisca

Manager Alcoa Steamship Co. reikt geschenk uit aan Maduro en C.T.C.

Willemstad. — In het Paviljoen van de Piscadera Baai Club heeft de directie van de Alcoa Steamship Company gisteravond voor haar cliënten op Curaçao een cocktailparty gehouden, waarbij vele persoonlijkheden uit Curaçaose handelskringen vertegenwoordigd waren.

Twee hoge vertegenwoordigers van de Alcoa, de heren William A. Weber, Manager "Gulf Division", en Walter E. Hinshaw, Manager "Venezuela Division including the Antilles", waren gastheer op deze buitengewoon goed verzorgde party. Beide heren zijn Dinsdag uit Aruba gkomen en reizen heden weer door. Het was de heer Hinshaw die, toen de stemming haar hoogtepunt bereikte, een kort woord sprak tot de gasten.

Hij zeide verheugd te zijn zoveel gezichten op deze avond verenigd te zien. De heer Hinshaw sprak de hoop uit dat allen tevreden mogen zijn en blijven over de service van de Alcoa Steamship Company. Hierna richtte hij zich tot de fa. Maduro en Sons. Deze firma waarvan de directeuren S.A.L. Maduro en Norman Chumaceiro aanwezig waren, benevens enkele employé's van de scheepvaartafdeling, heeft reeds meer dan 25 jaar de belangen behartigd van de Alcoa waarvoor de spreker namens zijn directie dank bracht. De Manager bood de heer Maduro hierna een aluminium serveerblad aan waarin een inscriptie staat, met kunstige figuren aan de rand. Vervolgens richtte de heer Hinshaw zich tot de heer Sweers van de C.T.C. Deze firma heeft namelijk het agentschap van de Alcoa voor de North Atlantic Coast. Ook de heer Sweers kreeg onder enkele toepasselijke woorden een aluminium serveerblad met inscriptie aangeboden. De heer Sweers nam direct de gelegenheid te baat en dankte in enkele bewoordingen voor deze aardige geste van de directie van de Alcoa. Hij sprak de hoop uit dat C.T.C. nog lang de belangen van de Alcoa Steamship Company kan blijven behartigen. Ook de heer Maduro dankte in enkele bewoordingen de heer Hinshaw voor het prachtige cadeau dat de directie van de Alcoa Steamship Company had aangeboden. De heer Maduro verzekerde dat Maduro en Sons nog lang agente van de Alcoa zal blijven.

Het gezelschap werd even later uitgenodigd om zich naar de grote tafel te begeven, welke bij de dienstbar stond opgesteld en waarop heerlijke slaatjes stonden. De chef-kok van Piscaderabaai verdient hiervoor wel een compliment. Ook het managment, de heren Verbeek en Dijkhof verdienen een pluim voor de uitstekende verzorging van deze party. Zonder hun zeer gewaardeerde medewerking zou deze bijzondere bijeenkomst niet zo gezellig zijn geweest

Er waren onder de aanwezigen hoge gasten zoals de heer Ir H. ter Meulen, Directeur CPIM/CSM, de heer Ir E. L. Tulleners, Directeur O.G.E.M., de heer L. Nederhorst, Directeur N.V. Combinatie Pletterij Nederhorst, de heer Nixon, directeur G.T. Henderson en andere belangrijke zakenlieden. Het is een prettige party geworden die veel goodwill heeft gekweekt.

De heer Hinshaw vertrekt vandaag met de Alcoa Corsair naar Caracas, zijn standplaats. De heer Weber is reeds per vliegtuig naar Kingston vertrokken waar hij eveneens het serveerblad zal overhandigen aan de agente van de Alcoa aldaar.

Een onsympathiek prae-advies

Begin met de correctie der lonen van de lagere ambtenaren

Correcties voor top functionarissen terwille van de gelijkschakeling

Willemstad. — Momenteel is bij het eilandsbestuur in behandeling een prae advies inzake de vaststelling der bezoldigingen voor de top functies bij het eilandgebied Curaçao en gedachtig het spreekwoord dat wie het dichtst bij het vuur zit, zich meestal het lekkerst warmt, heeft men het volle gewicht wel gelegd op de topfunctionarissen, gezaghebber en gedeputeerden incluis. Merkwaardig is dit in zo verre, indien men bedenkt, dat in de eilandsraad herhaaldelijk is gewezen op de correctie van lonen van de lager geplaatste ambtenaren, die meestal nog verstoken zijn van promotiekansen.

Het prae-advies omvat vijf hoofdstukken, waarvan Hoofdstuk I de plaats van de bureau's en diensten in de organisatie van de eilandelijke huishouding regelt en stelt, dat het Bureau Secretarie, Financiën en het Accountantsbureau tot de relatief belangrijkere bureau's behoren welke een meer algemene functie hebben. Voorts zijn de overige bureau's van mindere betekenis.

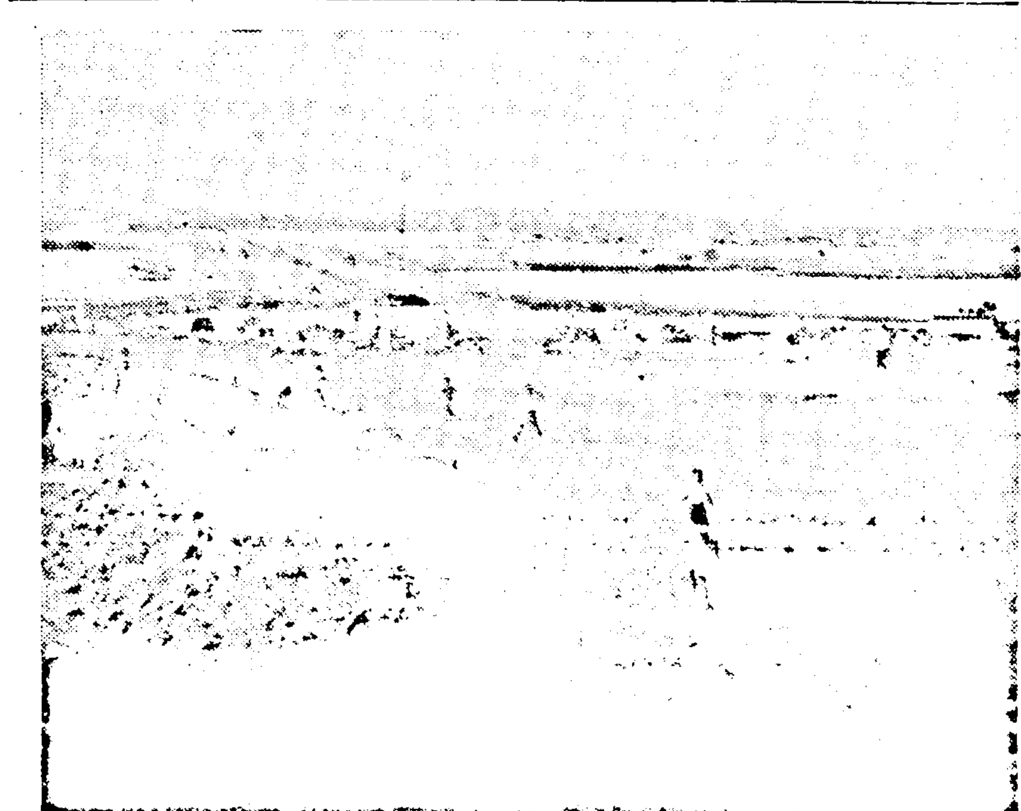
Volksontwikkeling en Opvoeding, Domeinbeheer en Volkswoningbedrijf, alsmede Sociale- en Economische Zaken verrichten werkzaamheden, die beperkt zijn tot de verzorging van de dagelijkse uitvoering. De overige diensten krijgen in de organisatorische rangschikking een relatief lagere plaats.

Merkwaardig is te lezen op welke argumenten het prae-advies een verhoging van de bezoldigingsgrens van de gezaghebber steunt. Wij lezen n.l., dat de nieuw voorgestelde grondslag van fl. 15.000.— bezoldiging per jaar (minus de duurtetoeslagen red. A.d.C.) als redelijk kan worden aanvaard en dit.. omdat de leden van de Regering van de Nederlandse Antillen die óók hebben. En voor de nieuw voorgestelde bezoldiging der gedeputeerden (fl. 14.400 basis) lezen wij, dat het bekend is, dat de taak van het bestuurscollege een zodanige omvang heeft, dat de door de Gedeputeerden te verrichten werkzaamheden tenminste gelijk gesteld kunnen worden met de omvang van de taak der top-ambtenaren bij het Land. Het prae-advies zegt dan ook, dat de gedeputeerden zonder twijfel een veel grotere verantwoordelijkheid dragen, dat daarnaast het representatieve karakter van bedoelde functie niet uit het oog mag worden verloren om daarna te poneren, dat de functie van de gedeputeerden in geen enkel opzicht een lagere waardering dan de topambtenaren bij het land verdient. Ook hier dus als argument de simpele vergelijking met de functies in de Landsdiensten.

De zelfde redenen worden aangehaald t.a.v. de posities van de secretaris van het eilandgebied, hoofd bureau financiën, hoofd dienst openbare werken en dienst watervoorziening. Zo worden de verschillende posten van hoofdambtenaren aan een bespreking onderworpen, naar de aard der werkzaamheden en de draagkracht van hun verantwoordelijkheid worden vergelijkingen getroffen met overeenkomstige posities in de landsorganen.

In de slotopmerkingen wordt gezegd, dat het Bestuurscollege een en ander met terugwerkende kracht dient te regelen. En wij zijn het met deze slotopmerking wel eens, indien er onder verstaan wordt, dat de correctie der lonen van onder af aan begint. Om een prae-advies te concipiëren dat de lonen der topfunctionarissen beoogt te corrigeren — wij abstraheren van de vraag of deze correctie al of niet gewenst is— doet ietwat pijnlijk aan, wanneer men voor ogen houdt, dat in de lagere regionen van ons ambtenarencorps in eilandsdienst de correctie als een veel meer dringende noodzakelijkheid wordt gevoeld.

Wij zouden ons al heel sterk moeten vergissen wanneer de Raad niet unaniem van oordeel is, dat met alle waardering voor het prae-advies het beter ware de bezoldigingen van de zogenaamde „lagere" ambtenaren eerst op de helling te zetten.

De Dienst Openbare Werken afdeling Wegenbouw is druk doende de verkeersrotonde op Salina gereed te maken. Bovenstaande foto geeft een beeld van de plaats waar de rotonde komt en waar het Autonomie-monument zal verrijzen, en is genomen vanuit het terrein waarover de doorgangsweg van en naar Salinja wordt geleidt. Op Salinja zal dan een wegverruiming komen. De rotonde komt in October gereed.

Zó boeiend is nu PANORAMA *(de tekenaar)*

Interessante sportfilm over Curacao

Roxy presenteert: Panamerikaanse Spelen te Mexico City

Willemstad. — Het Roxy theater zal binnenkort een zeer interessante film vertonen en wel een Spaans product over de Panamerikaanse Spelen, welke in Mexico zijn gehouden. Deze film is de moeite van het zien alleszins waard en de geslaagde pogingen van de directie van het Roxy theater om deze film naar Curaçao te halen verdient zeker waardering.

De film geeft ons een duidelijk beeld en een goede indruk van de Panamerikaanse Spelen. Allereerst zien wij het machtige stadion, waar de wedstrijden gehouden zijn en het hijsen van de vlaggen. De opening van de Spelen volgt hierna met een enorm sportdefilé van alle deelnemers en vooral voor de Curaçaoënaars is het aardig, Adriana aan het hoofd van de Nederlands-Antilliaanse sportdelegatie het grote stadion te zien binnenmarcheren.

De filmcamera volgt alle wedstrijden en toont de toeschouwer de manier van werken in het Olympische kamp met een zuiverheid die de film tot de interessantsté sportfilm van het jaar maakt.

De athletiek heeft sterk de aandacht getrokken van de filmoperateur. Wij zien vele opnamen hiervan, evenals van de watersport. Het mooie zwemstadion, waar de enorm hoge duikplanken diep veren onder het gewicht van de schoonspringers, valt zeer op.

VAN HET FILMDOEK

Onze nationale held Adriana zien wij de gewichten in de lucht heffen, wij zien hem kogel • ten en later trots op het „schavotje" staan.

Ook Pedro Matrena is nog even op het witte doek zichtbaar. Boksen, wielrennen, baseball, hardlopen, roeien, van alle takken van sport worden enkele opnamen getoond. De film besluit met een verfilming van een parcours van de ruitersport, waarbij prachtige opnamen van het springende paard te zien zijn.

De slotmanifestatie is even indrukwekkend als de openingsceremonie, de vlaggen worden neergehaald en het grote Olympische vuur sterft langzaam uit.

Deze film over de Panamerikaanse Spelen mag geen sportliefhebber missen.

De film wordt 2 Augustus in Roxy vertoond, om 7 en 9 uur.

„Der blaue Engel" een leerzame weerzien

Willemstad. — Het was te begrijpen, dat er veel belangstelling zou zijn voor de vertoning van de film: Der blaue Engel", welke gisteravond in het kader van de Film-studiegroep-avonden in het Cultuurcentrum plaats vond. Velen der aanwezigen, die de schepping van Joseph von Sternberg in hun jeugd gezien hadden (de film is een kwarteeuw oud) wilden Emil Jannings en Marlene Dietrich in dit sinister drama nog eens terugzien. Zij hebben er twee dingen door geleerd. De techniek heeft in die kwarteeuw alle onvolkomenheden, die de film in de twintiger jaren aankleefden, overwonnen. De gebrekkige enscenering en geluidsweergave, de weifelende dialoog en de nu en dan te trage actie zouden bij de moderne film-minded toeschouwer een gevoel van wrevel kunnen opwekken, wanneer de weemoed naar al het schone, wat met deze gebrekkige middelen toch ook reeds toen kon bereikt worden, deze wrevel niet overwon. Want dit is het andere wat deze film leert. Dat zowel de regie van Von Sternberg, als het spel van Jannings en Marlene Dietrich reeds in die tijd de toppen der volmaaktheid wist te bereiken, en in menig opzicht de prestaties der huidige kunstenaars heeft overtroffen. En ook om deze reden was het weerzien van „Der blaue Engel" leerzaam.

Ongeval aan de Noordkust

Willemstad. — Gistermiddag had aan de Noordkust een ongeval plaats, dat de 45 jarige visser R. I. Cleofa het leven heeft gekost. Genoemde was met nog twee andere vissers in een "boca" aan de Noordkust gaan vissen en wilde als aas "soldaatchie" gebruiken. Toen hij echter op zoek naar aas was gegaan verloren de twee andere vrienden hem uit het oog, en zagen hem even later in zee drijven. C kon helaas de kant niet bereiken en werd door de hoge golven tegen de rotsen geworpen. De Mobiele Brigade en de recherche werden gewaarschuwd en tegen de avond werd het lijk uit het water gehaald.

Zoonlief heeft slecht humeur

Willemstad. — Vanmorgen omstreeks 6 uur verscheen aan de wacht de 70-jarige vrouw P, die vertelde dat haar inwonende zoon V oud 42 jaar, met het verkeerde been uit bed was gestapt. Zoonlief had een kwaaie bui en had al zijn kleren in de tuin in brand gestoken. "De avond tevoren was hij heel vrolijk thuisgekomen", deelde P nog mede. Bij aankomst van een patrouille was de vogel reeds gevlogen, maar de verbrande klerenresten werden teruggevonden.

Ongeval aan de Bernardpier

Willemstad. — Gisteren werd omstreeks 23 uur een ongeval gemeld aan boord van het Noorse tanker ELISE. Aldaar was een tros aan bakboordzijde gebroken en had twee bemanningsleden geraakt. De Engelsman S.W. liep een linkerdijbeenfractuur op en de Italiaan A. F. kreeg een gebroken rechterbovenarm. Beiden werden naar het Sanatorium vervoerd. Hun toestand is niet levensgevaarlijk.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade en Straatdienst maakten gisteren 13 P.V's op en verleenden 13 maal assistentie. Ook werden gisteren drie personen naar het Rustoord gebracht.

BONDSELFTALLEN IN 'T VELD

Willemstad. — De gisteravond in verband met de regen afgelaste voetbalwedstrijd tussen de beide Bondselftallen A en B ten bate van de uitzending van padvinders naar de Wereldjamboree, zal, zo wordt ons medegedeeld hedenavond gespeeld worden. Als voorwedstrijd speelt Omega tegen Maduro's Bank in het Rifstadion.

BEGRAFENIS N. G. v.d. ZEE

Willemstad. — Onder enorme belangstelling is hedenochtend het stoffelijk overschot van de heer N.G. van der Zee, directeur van de fa. Abeen, ter aarde besteld. De begrafenisstoet vertrok van het uitvaartshuisje van het Sanatorium naar de R.K. Begraafplaats op San Mateo. In de Kerk van San Mateo verrichtte Pastoor Brada de absoute. Vele vertegenwoordigers uit de bouwwereld evenals van de Curaçaose Werknemersbond en het Gouvernement woonden de begrafenisplechtigheid bij. Onze deelneming gaat uit naar de nabestaanden.

EXAMENS

Willemstad. — De practijkexamens, uitgaande van de Nederlandse Associatie voor Practijkexamens, gehouden op Curaçao en Aruba op 14 en 15 Juni hadden het volgende resultaat.

Examen **Moderne Bedrijfsadministratie:** Geëxamineerd 6 candidaten; afgewezen 5; geslaagd 1, t.w. de heer J. G. M. Vernooy (Aruba).

Examen **Boekhouden:** Geëxamineerd 18 candidaten; afgewezen 17; geslaagd 1, t.w. de heer G. J. Madlener (Aruba).

Examen **Nederlandse Handelscorrespondentie:** Geëxamineerd 3 candidaten; afgewezen 3.

Examen **Engelse Handelscorrespondentie:** Geëxamineerd: 3 candidaten; afgewezen 1; geslaagd 2, t.w. de heren W. J. Beckers (Curaçao) en H. S. Voigt (Curaçao).

Willemstad. — Voor het examen **Engels L.O.** (vervroegd examen) gehouden op Curaçao en Aruba op 20 en 21 Juli jl. slaagden beide candidaten, te weten de heren Marten Groen (Curaçao) en Wilhelmus Cornelius Nicolaas van Oorschot (Aruba).

WEST-END:
„Jesse James vs. the Daltons" 19.00 en 21.00 uur.

CINELANDIA:
„Track of the cat"; 19.00 en 21.00 uur

ROXY:
„Het verraad"; 19.00 en 21.00 uur.

CARIBE:
„Heidi"; 20.00 uur.

REX:
„Headmen from Toketo"; 20.00 uur

ROYAL:
„Rebellion de los Calgados"; 20.00 uur

SUFFISANTTHEATER:
„Orquideas para mi esposa"; 20.00 uur

J. P. F: CLUB:
„Filmavond" 20.15 uur.

APOTHEKEN:

De nachtdienst der apotheken wordt waargenomen in Otrabanda door Botica Coromoto. Breedestraat 125, tel: 23241; in Punda door Botica Caribe; de Ruyterkade 43a, tel: 12777.

Chrysler Service Engineer op Curacao

Willemstad. — Reeds enkele dagen vertoeft op ons eiland de heer H. S. Nunez, field engeneer van de Chrysler Corporation. De heer Nunez, waarmee wij gisteravond op Piscaderabaai kennismaakten, is op zg. „inspectiereis" en bezoekt de agenten van de Chrysler Corporation, die de Chrysler, Plymouth, Dodge en Fargo verkopen.

Dit bezoek heeft uitsluitend te maken met de service die op de wagens gegeven wordt en kan worden. Een handicap vond de heer Nunez het, dat er hier niet méér goed geschoold personeel te vinden is.

Wij kunnen de heer Nunez gerust stellen, want er zijn weer een aantal geslaagden van de Ambachtschool die hun diploma voor automonteur in hun zak hebben. Wij hopen dat er volgend jaar weer nieuwe gediplomeerden zullen komen, opdat het gebrek aan geschoold personeel van lieverlede uit de wereld wordt geholpen.

Vergadering S.P.K.S.

Willemstad. — Op een vergadering van het S.P.K.S., welke gisteravond in het Centro Democratico plaats vond en o.a. door de min.-president, de heer Jonckheer werd bijgewoond, heeft het statenlid Braam medegedeeld, dat de Antilliaanse regering contact heeft opgenomen met de regering van Suriname inzake de regeling der deposito-gelden. Tevens deelde de heer Braam mede, dat de regering aan verschillende instanties advies heeft gevraagd ter zake het door de heer Braam gelanceerde voorstel om het reizen tussen de Rijksdelen onderling zo weinig mogelijk aan beperkende maatregelen te onderwerpen.

De uitbreiding van het aantal gedeputeerden

Willemstad. — Binnenkort zal bij de Staten worden ingediend een ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Eilandenregeling in dien zin, dat het aantal gedeputeerden van Curaçao van 4 tot 5 wordt uitgebreid. Daar de Staten, zoals wij reeds eerder meldden, gedurende de maand Augustus op reces zijn, is een behandeling van deze ontwerp-landsverordening niet voor September te verwachten.

Stokla neemt afscheid van Curom-luisteraars

Willemstad. — Zaterdag a.s. zal de Curom een speciaal radio-programma uitzenden in verband met het afscheid van de heer Wim Stokla, die zoals bekend voorgoed naar Nederland vertrekt.

Naar wij vernemen zal de heer August Quast als opvolger van de heer Stokla belast worden met de programma-leiding.

Curom hele ochtend in de lucht

Willemstad. — De Curom zal met ingang van 1 Augustus a.s. vanaf zeven uur des morgens de hele ochtend tot en met 1 uur in de lucht blijven, aldus vernemen wij. Speciale ochtendprogramma's worden uitgezonden.

Vaart

Het KLM-vliegtuig dat Dinsdag uit Curaçao is vertrokken, landde hedenmorgen om 02.39 uur op Schiphol, Amsterdam.

De Antilliaanse uitnodiging

„De Tijd" schrijft over de motie van de Antilliaanse Staten teneinde delegaties van de volksvertegenwoordigingen van Nederland en Suriname uit te nodigen voor een bezoek.

„De Tijd" schrijft dat hoewel bijzonderheden over deze uitnodiging voorshands ontbreken en van Surinaamse zijde nog geen melding is gemaakt over de aanvaarding, het wel te verwachten is, dat men hierop zal ingaan. Het is daarbij te hopen, dat men een representatieve delegatie zal uitzenden, waarin dus ook de oppositie vertegenwoordigd is: ook ligt het voor de hand, dat ditmaal de leden van het vorig college die reeds de Antillen bezochten thans de voorkeur geven aan anderen die de Antillen nog niet kennen.

Van Surinaamse zijde moet deze geste van de Antillen hogelijk op prijs worden gesteld. Er wordt soms beweerd dat de Surinamers op de Antillen niet gelust zijn maar uit deze uitnodiging blijkt overduidelijk het verlangen tot toenadering.

Jammer is dat in het verleden delegaties naar de Antillen weinig resultaten hebben geboekt. „Men ging steeds met goede plannen, betrok de landgenoten aldaar in de plannen doch liet hun uiteindelijk in de steek. Men moet niet uit het oog verliezen dat onze landgenoten ginder reeds vaker teleurstellingen hebben geboekt met „afgevaardigden" uit hun geboorteland. Ook heeft de handel tussen de Antillen en Suriname zich nooit gestadig kunnen ontwikkelen, doch zijn er altijd slechts opflikkeringen geweest. De Antilliaanse handel beschouwt Suriname dan ook niet anders dan een land dat slechts monsters kan opzenden maar tot voortdurende leveringen niet in staat is.

Hoewel het bezoek van een Statendelegatie niet in de eerste plaats zal geschieden om op handelsgebied werkzaam te zijn, kan hierbij toch de weg bereid worden voor het voeren van onderlinge handelsbesprekingen. De Antillen kunnen ons niet veel leveren, maar Suriname kan toch wel het een en ander dat thans door de Antillen van elders betrokken wordt, leveren.

Wij verkeren thans in de gelukkige omstandigheid een Minister van Economische Zaken te hebben die de Antilliaanse handel en zijn wensen kent. De Antilliaanse handel — dit weten wij — heeft ook vertrouwen in hem, doch het zal aan de Surinaamse exporteurs liggen om dit vertrouwen niet te beschamen wanneer stappen ondernomen worden om iets tot stand te brengen.

Tenslotte hopen wij, dat Suriname van zijn kant eveneens een uitnodiging zal doen aan de Antillen voor een tegenbezoek van een Antilliaanse delegatie. Het kan daarbij tevens zijn nut hebben om ook een delegatie van de Antilliaanse handel naar Suriname uit te nodigen, b.v. ter gelegenheid van de Jaarbeurs.

Om het handelsverkeer tussen Suriname en de Antillen te bevorderen zullen Antilliaanse kooplieden mogelijk willen participeren in Surinaamse ondernemingen. De fout bij onze mensen is in het verleden vaak geweest dat wij het te ver zochten terwijl men de Antillen die toch betrekkelijk dicht bij liggen, hebben verwaarloosd, ondanks de gunstige omstandigheid dat er zovele landgenoten wonen.

Moge daarom deze uitnodiging welke getuigt van de goede wil tot samenwerking zijdens de Antillen, niet onbenut worden gelaten, aldus „De Tijd".

PAUS waarschuwt tegen bekoringen van de moderne beschaving

Vaticaanstad. — Zijne Heiligheid de Paus heeft gisteren een delegatie van Belgische katholieke vrouwen in audiëntie ontvangen. De Paus hield bij deze gelegenheid een toespraak, waarin hij de katholieke vrouwen opwekte aan de materiële bekoringen van de moderne beschaving het hoofd te bieden. Zij moeten niet toegeven aan de „verraderlijke bekoringen van de materialistische beschaving, die zo graag op aarde een vals paradijs willen stichten en de zuiverste geestelijke werkzaamheid willen smoren in ledigheid, luxe en gerief".

"Pers, radio, bioscoop en televisie — aldus de H. Vader — oefenen voortdurend druk op de geest der mensen en stellen beelden, indrukken, oordelen en meningen voor, die uiteen lopen van het prachtigste tot het slechtste. Mensen van alle leeftijden en levenswandel worden bloot gesteld aan deze voortdurende invasie en stellen zich veelal zeer gebrekkig, daartegen teweer".

De vrouw — aldus spreker — moet "een christelijke persoonlijkheid ontwikkelen, welke volkomen in staat is zich de taak der opvoeding op de schouders te nemen tegenover de binnendringing van de veelal tirannieke invloeden van buiten af".

Dezer dagen riepen 500 buschauffeurs in Karatsji een staking uit. Zij hadden bij geruchte vernomen, dat de regering van plan zou zijn doodvonnissen te eisen tegen hen, die door onbedachtzaam rijden de dood van een ander veroorzaken. Het gerucht is door de politie ten stelligste tegengesproken.

Tussen neus en lippen

Brandbrief

De Franse apothekers hebben er genoeg van hun ogen nog verder te laten bederven door het slechte handschrift van de doktoren, waaruit zij de instructies voor de recepten maar moeten zien te „vertalen". De Franse nationale vereniging van apothekers heeft nu een soort van brandbrief aan de nationale vereniging van Franse artsen gezonden, waarin de weledelzeergeleerde heren vriendelijk, doch dringend worden verzocht voortaan duidelijker te schrijven.

Kegelbaan....

Er mogen dan grapjes worden gemaakt over aanstaande vaders, die, nerveus door de gangen langs de kraamkamer ijsberend, de komst van het borelingske verbeiden, intussen vond een zekere Herr dr. Biermann, vrouwenarts te Hilden in Duitsland, dat hier wel degelijk sprake is van een ernstig probleem, dat de wereld dient te worden uitgeholpen. De Herr Dokter heeft nu, wat zijn eigen kliniek betreft, een oplossing gevonden, die het bij de aanstaande vaders echt goed doet. De Herr Dokter heeft namelijk in de kelders van de kliniek een kegelbaan laten aanleggen, waar de aanstaande vaders naar hartelust compensatie kunnen genieten voor hun welgemeende zenuwachtigheid.

Liefde en vrede

In Princetown, New Jersey, is dezer dagen een ongeluk gebeurd, dat vermelding verdient in deze rubriek. Mejuffrouw Peace (vrede) veroorzaakte met haar auto namelijk een botsing, waarbij mejuffrouw Love (liefde) werd aangereden. Mej. Love kreeg kwetsuren aan haar elleboog, mej. Peace een bekeuring....

Zwarte lijst

In de Verenigde Staten is men onlangs gereed gekomen met de statistieken betreffende criminele aangelegenheden. Daarbij is komen vast te staan, dat er in Amerika in de loop van het vorig jaar 10941 personen werden veroordeeld. Acht van hen kregen levenslang, een van hen werd ter dood veroordeeld.

Liever de noodrem

Een zekere Francis Dean uit Southend on Sea, die een verschrikkelijke hekel heeft aan roken, is door de rechter in Romfort veroordeeld tot een boete van twee pond, omdat hij aan de noodrem had getrokken in een trein tussen Upminster en Shoebuyness. Dean verdedigde zich door te verklaren, dat hij in een coupé-niet-roken zat, waar toch drie mensen in koelen bloede zaten te smoken; dat hij de lieden tevergeefs had gevraagd de sigaretten te doven: dat hij tenslotte de keus had gehad tussen een vechtpartijtje en de noodrem en toen meteen het laatste maar had gekozen. Wanneer ik de vechtpartij had geriskeerd, aldus Dean, had de noodrem er tenslotte toch ook aan te pas moeten komen.

LONDENS COMMENTAAR

(Van onze Londense correspondent)

Evenals de meeste onzer medemensen hebben wij van ons leven vele stoutmoedige verlangens gekoesterd, sommige zo stoutmoedig, dat wij ze nooit hebben durven verraden. De meeste dezer verlangens zijn geleidelijk gestorven, naarmate 'n onromantische werkelijkheid ons enger preste aan haar kille boezem. Vandaag durven wij zelfs niet eens meer hopen dat wij nog ooit voldoende welgesteld zullen worden om iedere dag een nieuw scheermesje te kunnen gebruiken. Doch er is één groot verlangen dat welig is blijven tieren ondanks meergenoemde kille boezem, één wens voor de vervulling waarvan wij bereid zijn tot de grootste offers. En het is om deze wens dat wij weemoed hebben gevoeld voor Angela en angst zijn beginnen te koesteren voor Srubluk. Angela had namelijk ook een groot verlangen in haar leven. Angela wilde een pier hebben, niet een pier van het soort dat bleek en ingetogen zijn buikelingse wegen gaat door het duister tussen de rozenwortels om wellicht eens tot aas te dienen voor brasem of voren, maar een wormvormig aanhangsel van een badplaats, een onvolgroeide brug, een badgastenrooster, een staander met ijzeren poten in het zilte water van de zee.

Butlervisioen

Het was niet onredelijk van Angela te haken naar het bezit van een pier, want Angela behoort tot een gezin waar pierenbezit niet ongewoon is. Haar vader is namelijk een pierenpapa, een vader met een eigen pier. Hij is eigenaar van de badgastenbakkerij die het handvat vormt van de badplaats Bognor Regis, een typische Engelse zeepier, met vele kermisachtige vermakelijkheden, en met slechte gebakken vis en aangebrande Britten, en versierd met het meest Britse en het meest onmisbare van alle Britse badheerlijkheden, een groen geverfd ijzeren kijkkastje waarin je voor een stuiver kunt zien „Wat de Butler zag". (En wat zag de butler? Hij zag een heel ouderwetse juffrouw in een heel ouderwetse nachtjapon en voorzien van een heel ouderwetse glimlach. En als je aan de zwengel draait dan wiegelt de ouderwetse juffrouw ietwat houterig heen en weer. Dat is wat de butler zag, en dat is ongetwijfeld de reden waarom butlers een zo groot aanzien genieten in Engeland.)

Zo een pier nu heeft Angela's vader, die Harry Buxton heet en die eigenaar is van talrijke bioscopen in geheel Engeland, een bezit tot het verwerven waarvan hij wellicht werd geïnspireerd door zijn pierenbioskoopje, dat voor een stuiver de kijker deelgenoot maakt van de centrale gebeurtenis in het leven van de meest Engelse en meest anonieme aller butlers. En wat ligt meer voor de hand dan dat een dochter van een pierenpa op een goede dag tegen haar vader zegt: „Pa, mag ik een pier?"

Vader Buxton is een ongewoon man, zoals niet slechts blijkt uit zijn huidige bezittingen en derzelver verscheidenheid, maar ook uit de oorsprong van zijn fortuin. Mijnheer Buxton is namelijk niemand anders dan de man „who broke the bank at Monte Carlo", ook al hebben wij vroeger, toen wij het liedje van de man „who broke the bank at Monte Carlo" plachten te zingen, nooit beseft dat wij zongen over Harry Buxton. In het jaar 1929 des Heren betrad vader Buxton het casino te Monte Carlo om dezelfde inrichting enige uren later te verlaten met de niet onaantrekkelijke som van 620.000 gulden aan pure winst. Met dit geld keerde Harry Buxton schielijk naar Engeland terug en kocht een schouwburg. En toen hij alsmaar rijker werd, besloot hij een pier te kopen. En toen hij op zijn eigen pier in zijn eigen ijzeren kijkkastje had gekeken kocht hij vanzelfsprekend de ene bioscoop na de andere. Want die eens heeft gezien wat de butler zag is niet meer te houden.

En wat zei de pierenpapa toen zijn dochter Angela zei: „Pa, mag ik een pier?" „Jij mag een pier," zei pa, „maar onder één voorwaarde, namelijk dat je het volgend jaar Maureen Connolly verslaat in de tenniswedstrijden te Wimbledon". Angela is een van Engelands tenniskampioenen en vader wilde haar aanmoedigen. Maar ach, Maureen Connolly ging niet slechts trouwen maar viel bovendien van een paard. Het was uit met tennissen, en ofschoon zij wel de oceaan overstak om naar Wimbledon te gaan, deed zij zulks om verslagen te schrijven van de wedstrijden, niet om te spelen. En Angela, die een pier zou hebben gekregen als ze Little Mo had verslagen, ontdekte dat laatstgenoemde haar racket aan de wilgen had gehangen. Maar zelfs als Little Mo gespeeld had, zou Angela haar pier hebben moeten derven. Want Angela Buxton werd verslagen in de kwartfinales, en Little Mo die niets afwist van de pier schreef de volgende dag in de Daily Mail op wrede wijze: „De moeilijkheid met Angela is dat ze niet de minste aanleg heeft." Geen pier dus voor Angela. Wij zijn geschokt dat de man „who broke the bank at Monte Carlo" niet over zijn vaderhart heeft gestreken en gulweg heeft gezegd: „Stil maar, stil maar, Angela. Je krijgt de pier toch." En wij leven mee met de pierloze dame waarvan een innig verlangen onvervuld is gebleven, en zingen bij ons zelve, niet zonder weemoed, over de dood van pierlala.

Een inblazersvereniging

Onze weedom is des te groter omdat wij gevaar lopen eveneens een innig gekoesterd verlangen niet in vervulling te zien gaan, ook al is onze droom in stoutmoedigheid niet te vergelijken met een pierendroom. En indien onze vrees gewettigd zal blijken, zullen wij dit te danken hebben aan Srubluk. Wij hebben Srubluk van harte lief en het is een grievende teleurstelling voor ons dat het Srubluk moest zijn die het onwaarschijnlijk maakt dat onze lievelingswens zal worden vervuld en die ons plaatst voor de schier onoplosbare vraag wat wij nu met onze kippen moeten beginnen.

Srubluk is een afkorting van de naam van een Britse vereniging waarvan de volledige benaming luidt: „Society for the Reinvigoration of Unremunerative Branch Lines in the United Kingdom", ofwel Maatschappij voor het Inblazen van Nieuw Leven aan Niet-lonende Buurtspoorwegen, kortweg Minlab. Dit is een werkelijk bestaande vereniging van inblazers welke, zoals de naam duidelijk maakt, tot heilig ideaal heeft te voorkomen dat kleine landelijke buurtspoorwegen ten slachtoffer zullen vallen aan de bezuinigingswoede bij de momenteel grotendeels gebalkaniseerde maar eerlang te moderniseren Britse staatsspoorwegen. De vereniging werd opgericht in het voorjaar van 1954, toen de klad in de buurtspoorwegen begon te komen en mos begon te verschijnen op verlaten perrons waar werkeloze stationschefs verveeld stonden te wachten op de dood. De leden verplichten zich zoveel mogelijk gebruik te maken van met ondergang bedreigde spoorwegen, en enige keren per jaar organiseert Srubluk voor zijn leden een reis welke uitsluitend buurtspoorwegen benut. Voordat namelijk de Britse Transportcommissie, die de bazin is van alle spoorwegen en van alle stations, overgaat tot opheffing van een buurtspoorweg of een landelijk station, vraagt zij een rapport. En indien een dergelijk rapport bericht dat de spoorweg van Giggleswick naar Foad-in-the Hole dient te worden opgeheven omdat de chef niets anders te doen heeft dan te dammen met de kruiers en omdat de spoorweg het afgelopen jaar niet meer dan 4 passagiers, een ongestelde koe en een fiets heeft vervoerd, dan knikt de Transportcommissie instemmend en wordt er alweer een aanslag gepleegd op de chemindeferofilie.

Een geitenfokkerij

Wij zouden dit gaarne illustreren met een correct voorbeeld, ontleend aan een officieel spoorwegrapport, een voorbeeld dat bovendien onmiddellijk samenhangt met onze vrees dat een van onze laatste grote verlangens, een verlangen van het angelieke pierensoort, niet in vervulling zal gaan. De Britse spoorwegen hebben namelijk besloten het stationnetje van Harpurley op te heffen. Volgens het over dit station uitgebrachte rapport (Daily Mirror, 22 Juni 1955) kostte het onderhoud van dit rampzalige stationnetje, afgezien van het salaris van de stationschef, geheten mijnheer M.W. Cook, 1350 gulden per jaar. Dit lijkt op het eerste gezicht geen buitensporig bedrag voor het onderhoud van een volledig ingericht station. Doch ongelukkigerwijze bleek uit hetzelfde rapport dat de inkomsten voor passagiers- en vrachtvervoer vanaf het station in het voorafgaande jaar gezamenlijk elf gulden hadden bedragen. Het stationnetje werkte met groot verlies en de Transportcommissie besloot het op te heffen. Als verdere bijzonderheid werd in het rapport vermeld dat in de loop van 1954 de per trein aangevoerde vracht had bestaan uit een geringe hoeveelheid kunstmest en acht postpakketten. De elf gulden welke het gehele station in hetzelfde jaar had gebeurd waren bijgedragen door een zekere mijnheer Webster, een feit, dat nauwelijks vermelding zou verdienen indien mijnheer Webster niet de seinwachter was geweest van hetzelfde station en indien niet de volgende merkwaardige passage was voorgekomen in het rapport: „...Mr. Webster, who lives in the station house where he breeds corgis and goats and is accustomed to sending them to their destinations by rail". Mijnheer Webster dernalve wachtte niet slechts sein, maar woonde ook in de stationswoning waar hij honden en geiten fokte welke hij verzond per trein. Vandaar die elf gulden aan inkomsten.

En nu probeert Srubluk, of desgewenst Minlab, te voorkomen dat dergelijke stations evenals niet-lonende buurtspoorwegen opgeheven zullen worden door excursies te organiseren. Indien bijvoorbeeld Srubluk (of Minlab) tweemaal met honderd leden een treinreisje gemaakt had vanuit Harpurley, dan had op het jaarverslag van dit station onder „Aantal passagiers" in plaats van een volvette nul het indrukwekkende getal 200 gestaan. De Britse Transportcommissie zou haar wijze hoofd geschud hebben en zou hebben uitgeroepen „200!" en daaraan toegevoegd hebben: „Het station van Harpurley voorziet duidelijk in een behoefte."

Dank zij de werkzaamheden van Minlab (of Srubluk) zijn wij nu ten prooi aan een hevige tweestrijd. Enerzijds achten wij het onze plicht het streven te steunen van allen die spoorwegen en stations, en vooral spoorwegjes en stationnetjes voor de dood trachten te behoeden. Doch anderzijds koesteren wij, zoals gezegd, een hevig verlangen van Angela die verstoken is gebleven van het soort dat ons zo verdrietig stemt om een pier. Wij hebben altijd gehoopt nog eens voldoende geld te sparen om een afgedankt stationnetje te kopen met mos op de perrons en met dahlia's bloeiend tussen de rails. Dan zouden wij, 't voorbeeld volgend van de seinwachter die honden en geiten fokte op de plaats waar men op meer prozaïsche stations kaartjes verkoopt, kippen houden in het seinhuisje waar zij eieren zouden leggen achter de telefoon. Wij zouden alle seinen op onveilig zetten, want zelfs machinisten maken wel eens een vergissing, en wij zouden niet gaarne willen dat een verstrooide trein zou rijden over onze rozen en onze radijsjes. En wij zouden ons zelf nu en dan tegen geringe prijs een spoorkaartje verkopen, Maar als Srubluk voortgaat met het organiseren van reizen die tot doel hebben opheffing van stationnetjes te voorkomen, wordt de kans steeds geringer dat wij nog eens eigenaar zullen worden van een verlaten station. Dan zal onze droom dood zijn als een pier. Wij zullen nimmer onze gasten kunnen onthalen op ons eigen perron. Geen spiegeleieren zullen wij bakken in onze particuliere wachtkamer, niet in de nacht het moede hoofd ter ruste leggen in het kantoor van de Chef, d.w.z. van niemand anders dan onszelf. En waar moeten wij in 's hemelsnaam naar toe met de kippen?

„Panorama" krijgt U gratis als bijlage van de Amigoe

TOM POES en de waarzegger

2295 — „Een ogenblikje!" riep heer Bommel ten einde raad. „U moet niet direct zo boos worden. Ik wilde alleen maar een lezing over de waarheid houden. Heel gewoon. Het is heus heel interessant!"

„Het is reuze interessant!" riep de waarzegger die snel groter werd door de toenemende warmte van het gesprek. „Dit herenclubje is het grootste pak holklappers, dat ik ooit in mijn waarzegpraktijk heb meegemaakt. Ach, ach, als die Grootgrut eens wist wat de burgemeester van hem denkt.

En als de burgemeester eens wist wat die Grootgrut van hem denkt. Wat een warmte zou dat geven!"

„Zo!" sprak de burgemeester, gevaarlijk kalm. „En wat denk je dan wel van me, Grootgrut!"

De brave kruidenier slikte en aarzelde met zijn antwoord. Daarom nam het waarzeggertje het van hem over. „Hij denkt, dat je lik doet van andermans centen!" riep het ventje. „Hij denkt, dat je je rekeningen eens moest betalen, in plaats van een bontjas voor je vrouw te kopen. Een mooie burgemeester! Dat denkt hij!"

„Is dat zo!" riep de heer Dickerdack uit. Hij stond op en keerde zich naar zijn clubgenoot. Deze wachtte echter zijn komst niet af, doch greep een stoel om zijn leven te verdedigen.

„Sla er op" kreet het witte ventje verheugd. „Sla hem neer! Hij heeft toch al steeds geprobeerd om je uit de club te werken. Dat heeft de markies trouwens ook al geprobeerd met die ambtenaar eerse klasse daar! De markies is bang, dat die er achter zal komen, dat hij zwendelt met de belastingaangifte!"

Nu brak er een groot tumult los. Terwijl het geestje voortging met het roepen van waarheden drongen de clubleden op elkander in om elkaar de waarheid te gaan zeggen.

„Ik ga je bekeuren, Bommel!" riep Bulle Bas, die zijn kalmte bewaarde omdat hij buiten schot gebleven was. „Ordeverstoring en huisvredebreuk! Hoe is je naam?"

Jachtverhalen?

Oloron (Frankrijk). — Hij had een goed geweer, die schaapherder, om nu eens te laten zien, dat we ook wel eens een jachtverhaal hebben gelezen. Twee arenden schoot hij neer, toen de reuzenvogels er met een schaap uit zijn kudde vandoor wilden gaan. De arenden hadden beide een vleugelwijdte van ongeveer 2 1/2 meter.

De man zonder hart

door

JEAN BROCARD

4

Dus nou was hij ergens anders. Maar hij zou wel gauw genoeg weer terug komen, want hij hoefde niet bang te zijn dat ie geschaakt werd, met z'n knappe gezicht. Bij deze laatste woorden begon de vrouw te lachen en Chausseur begreep wel, dat het voor de mismaakte man hier ook geen prettig verblijf was geweest.

Veel wijzer werd hij van de ongewassen hospita ook niet. Rosmislovsky was 'n zeer zwijgzame huurder en bovendien maar erg weinig thuis. Meestal bleef hij ook 's nachts op zijn werk, maar waar hij werkte had hij zelfs niet eens verteld. Handig was hij wel, want toen 't televisietoestel kort geleden niet meewerkte en ze bang was, dat ze elke week de afbetalingscenten weg zou moeten brengen voor een ding, dat kapot was, had hij het keurig gemaakt en het was nog beter dan toen het nieuw was. Maar het was toch een griezel! Als het aan haar lag kwam hij hier niet meer terug. Maar hij was goed van betalen en daar moest ze zijn knappe gezicht dan maar op de koop toe voor nemen.

Peinzend reed Chasseur terug naar de Sûreté, waar hij op z'n kamer het rapport van de bewakers van het laboratorium vond.

Maandagmorgen waren de professor en zijn assistent kort na elkaar gearriveerd en Maandagmorgen tegen tien uur waren ze samen in de auto van de professor vertrokken. Rosmislovsky zat aan het stuur zoals wel meer gebeurde.

Dat was alles. De gehele Maandag was nomaal verlopen. Er waren totaal geen bezoekers geweest behalve de postbode, die de brieven bij het hek had afgegeven.

Het autootje van de professor en de beide inzittenden leken wel door de aardbodem verslonden.

De nauwkeurige nasporingen van Chasseur naar de route die 't autootje gevolgd had, liepen op niets uit. Behalve de bewakers van het laboratorium was er niemand, die het autootje had gezien of er acht op had geslagen.

De beschrijving en het nummer van de auto werden door geheel Frankrijk bekend gemaakt met de mededeling dat de auto gestolen was, maar ook dit bleef zonder resultaat. Alleen haalden sommige politiebeambten de schouders wel eens op, dat er nog zoveel drukte werd gemaakt voor een oud Fordje.

Het was geen prettige tijd voor Chasseur. Minstens enige malen per dag vroeg de Hoofdcommissaris hem of hij al vorderingen had gemaakt en wanneer hij nu eindelijk iets dacht te bereiken. Steeds weer moest hij antwoorden, dat hij nog niets, maar dan ook totaal niets verder was gekomen.

Verbitterd liep hij in deze tijd herhaaldelijk bij zijn vriend, de oud-hoofdcommissaris Perneau aan, bij wie hij zijn nood klaagde. Deze wist hem steeds op te beuren. Bovendien zorgde Mevrouw Perneau altijd voor een heerlijke kop koffie, zodat hij het echtpaar vrijwel altijd weer met nieuwe moed verliet.

Nadat er tien dagen waren verlopen sedert het verdwijnen van de beide geleerden waren zelfs Perneau en zijn vrouw niet in staat Chasseur over zijn teleurstelling heen te helpen. De Hoofdcommissaris had hem het onderzoek uit handen genomen en overgedragen aan een ander. Dat kwam de eer van de jonge inspecteur te na en tegenover Perneau opperde hij zelfs plannen om de politiedienst te verlaten. Hij deugde er toch niet voor. Alles mislukte hem de laatste tijd. Eerst die geheimzinnige moord bij het kledingmagazijn Le Prince en nu dit weer.

„Zo heb ik er ook wel eens voorgestaan", zei Perneau, „maar het was toch altijd zo, dat kort daarna alles weer lukte en dat maakte de teleurstellingen weer dubbel en dwars goed. Bovendien, wanneer je eenmaal met hart en ziel politieman bent geweest, dan kun je ergens anders toch niet meer wennen. Kom, je blijft vanavond hier eten en morgen stap je weer vrolijk terug naar de Sûreté want de Sûreté en jij hebben elkaar even hard nodig."

En hoewel Chasseur Perneau niet direct gelijk gaf, moest hij in zijn hart toch toegeven, dat hij moeilijk meer buiten het politiewerk zou kunnen en dat er heel wat zou moeten gebeuren voor hij ooit zijn ontslag zou nemen.

Weinig kon hij vermoeden, dát er in de komende weken héél wat zou gebeuren.

HOOFDSTUK III

Met een rammelende bos sleutels in de hand maakte Jonathans zijn gebruikelijke avondronde. Zorgvuldig deed hij eerst de buitendeur op slot van de winkel in 2e-hands goederen, die hij hier in deze achterbuurt niet ver van het Quartier Latin dreef. Dat hij deze studentenwijk voor zijn winkel had gekozen, was geen toeval. Niet, dat hij in de studenten zulke goede afnemers van zijn goederen zag, maar wel op ander gebied waren zij goede klanten. Het was namelijk een publiek geheim, dat men bij Jonathans terecht kon wanneer men zonder geld zat. Altijd was hij bereid geld te lenen. Op alles leende hij geld, van de kostbaarste juwelen tot een paar oude schoenen toe werden door hem als onderpand geaccepteerd en had men helemaal geen onderpand, dan was een schuldbekentenis voldoende.

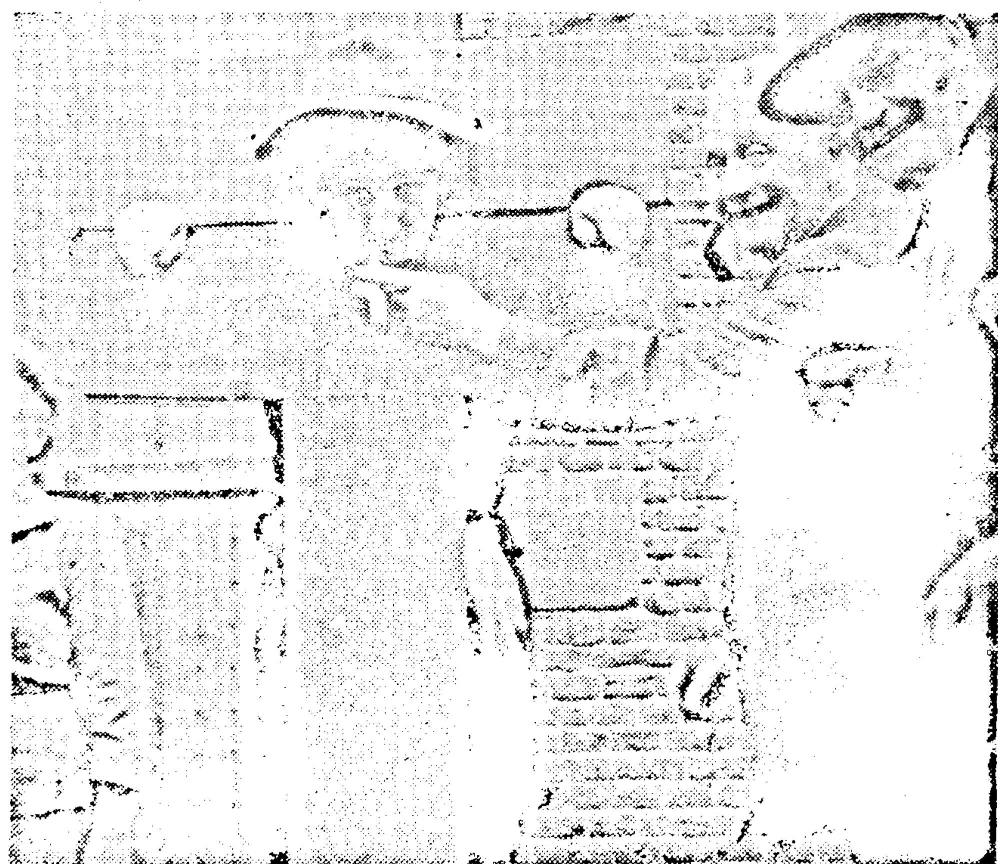
Wee echter de ongelukkige student die eenmaal op de „gemakkelijke" voorwaarden van Jonathans geld had geleend. Slechts bij uitzondering kon hij zich weer vrijmaken uit de klauwen van de woekeraar. Waren ze eenmaal afgestudeerd, dan ging het grootste deel van hun inkomen nog jarenlang naar de 2e-handswinkel van Jonathans, die zich strikt hield aan de geoorloofde rente, maar fantastische bedragen in rekening bracht voor onkosten en risico. Er was moeilijk een meer gehaat man in het Quartier Latin te vinden dan Jonathans. Hij voelde zich echter veilig in zijn winkeltje, want tegenover hem in de smalle straat was een politiepost en wie zou ooit iets tegen hem durven ondernemen onder het wakend oog van de politie?

De bezoekers van Jonathans kwamen nooit verder dan de winkel. Niemand kwam in zijn domein, dat daarachter lag.

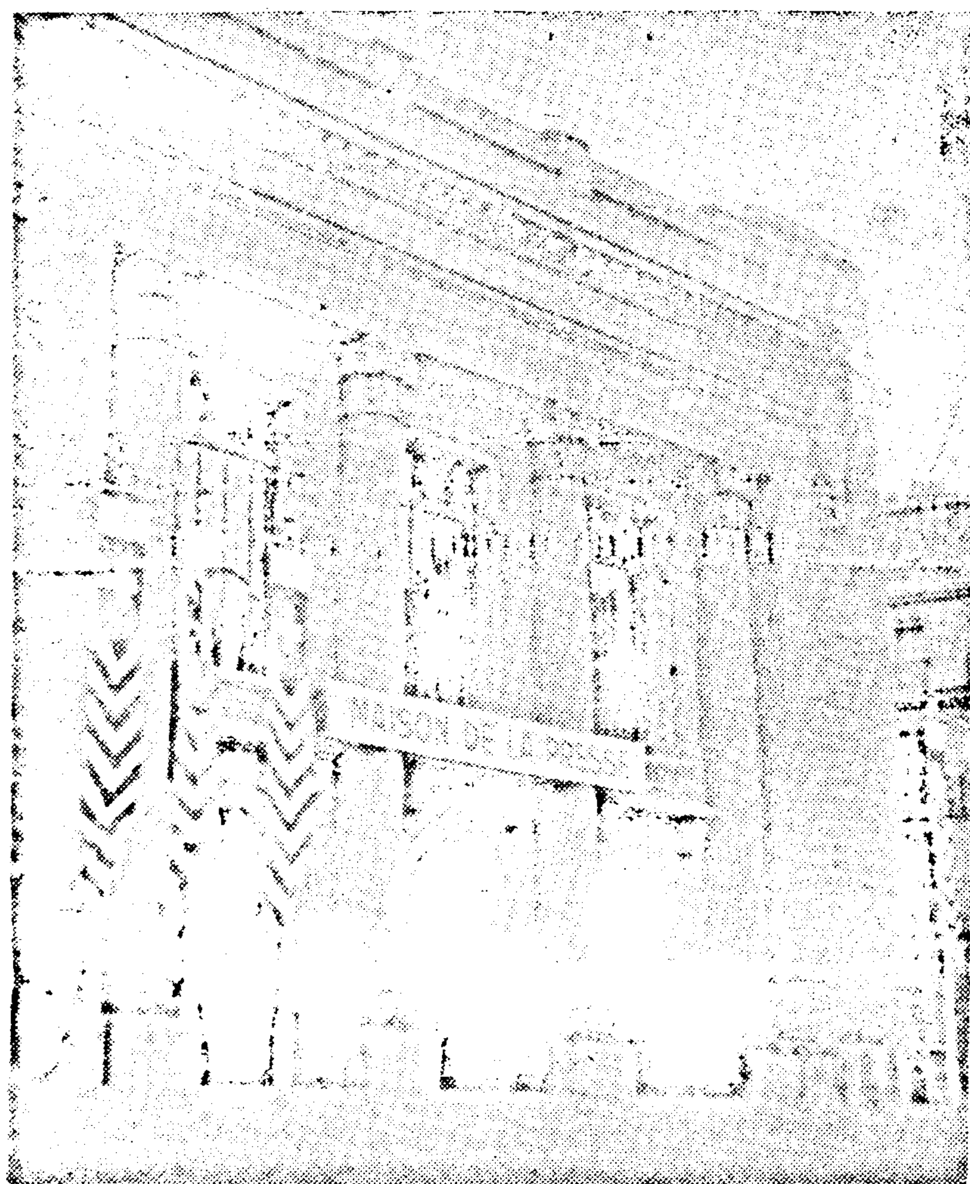
Maar daarom was Jonathans nog niet roekeloos! Zelden kwam hij 's avonds buiten de deur. Met zijn rootvogel-gezicht voorovergebogen, bekeek hij door zijn goedkope bril elke avond nauwkeurig alle sloten van deuren en ramen.

(Wordt vervolgd)

„Amigoe” - wereldnieuws in beeld

Het Nederlandse Monnikendam 600 jaar stad. Zoals men vroeger de boosdoeners strafte, zo moest men ook tijdens de feestelijkheden een van de feestvierders aan de schandpaal zetten.

Dit is het gebouw dat de Zwitserse Regering ter beschikking gesteld heeft van de talrijke buitenlandse journalisten, die de conferentie van de grote vier te Génève hebben verslagen.

HIJ TELT VOOR TWEE...

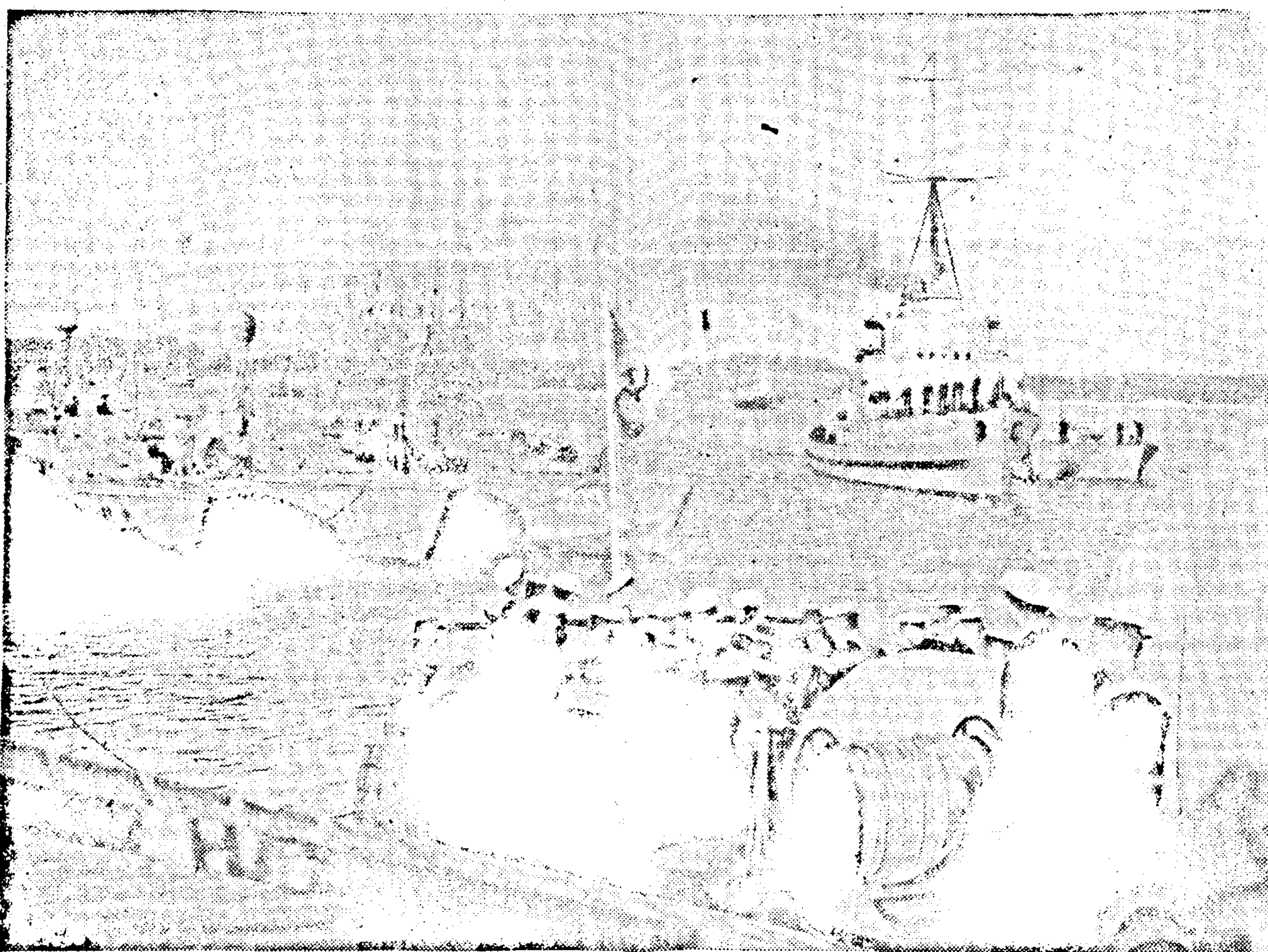

William Moore uit Londen, die hier de loopplank van het troepentransportschip afloopt, zal waarschijnlijk wel de dikste man in het Engels leger zijn. Zijn battledress is uiteraard maatwerk. Geruchten, dat het schip, toen William op de kant stond, een heel stuk in de hoogte was gegaan, moeten echter met een korreltje zout worden genomen.

Huwelijk in oud-hollandse klederdracht. De timmerman Stallenberg en Mej. Mooyer uit Monnickendam wilden in het huwelijk treden, dat is niets bijzonders, maar dat zij dit ter gelegenheid van het 600-jarig bestaan van de stad in oud-hollandse klederdracht deden, is wel een plaatje waard. Het „oud hollandse” bruidspaar verlaat hier aan het hoofd van de bruidsstoet het gemeentehuis.

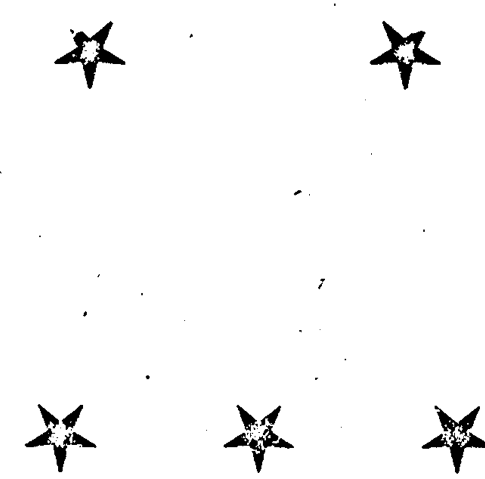
Rusland geeft geleende schepen terug

Veertien pas-geschilderde, maar verlopen uitziende Amerikaanse marineschepen, die aan Rusland waren geleend in het kader van de leen- en pachtwet, komen in de haven van Kiel aan, voor een verlate teruggave aan de Verenigde Staten. De schepen varen onder Hamer en Sikkel. Op de voorgrond een Russische sleepboot, die de schepen de haven binnenloodst. De Russische mijnenveger in het midden heeft de vloot geëscorteerd. Links drie schepen, die na een reis op eigen kracht uit eindelijk het anker uitwerpen.

In Londen wordt een tentoonstelling gehouden, waaraan alle leden van de N.A.T.O. deelnemen. Miss Bury laat Graaf Mountbatten een kaasdrager uit Alkmaar zien.

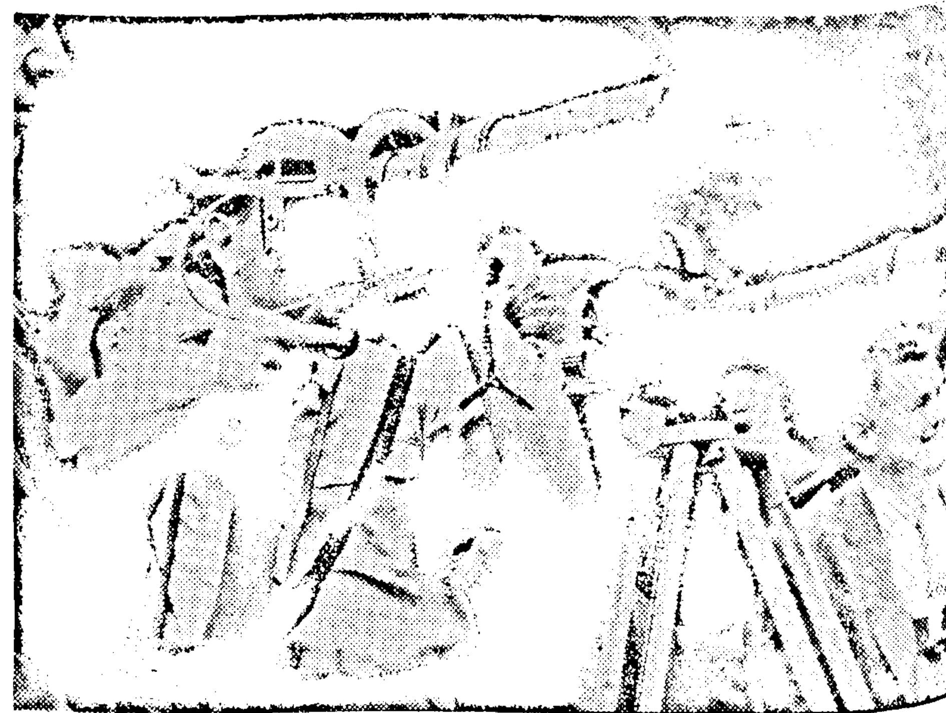

Een van de hoogte punten van de demonstratie, die door de motorrijders van Corps Verbindingsdienst in New York werd gegeven, was deze pyramide van 21 man welke op zes motoren het veld rond reden.

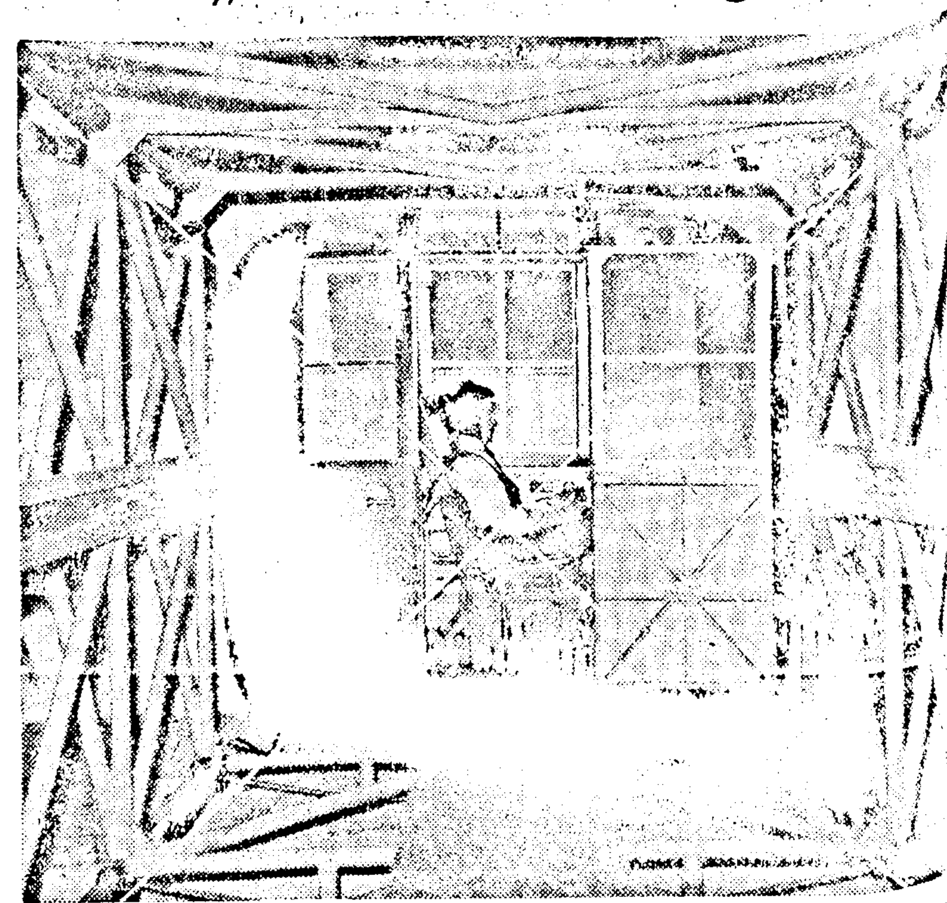

Bobet, een der grote figuren uit de Ronde van Frankrijk, maakt goede kans de Tour voor de derde achtereenvolgende maal te winnen.

Dat de foto's die in de krant verschijnen over de onlangs beëindigde Grote Vier conferentie, niet zo gemakkelijk gemaakt kunnen worden, getuigt deze foto waar de persfotografen met ware fotogeweren verschijnen om zo op verre afstand hun onderwerpen te kunnen „schieten”.

„Bemande centrifuge”

De „Bemande Centrifuge”, een machine, welke 350.000 Pond Sterling kost welke moet helpen verschillende physiologische problemen, verbonden het vliegen met grote snelheid, op te lossen, is kort geleden gedemonstr[eerd] in het Instituut voor Geneeskunde in de Luchtvaart van de R. A. F. [te] Farnborough in Hampshire. De centrifuge, die men hier bemand ziet [tijdens] een van de proeven, wordt gebruikt om de gevolgen van centrifugale [ver]snelling, gewoonlijk „G” genoemd, op het menselijk lichaam na te [gaan]. Deze versnelling is er tijdens gevechtsmanoeuvres met hoge snelheid oor[zaak] van, dat het bloed uit de hersenen wegtrekt, waardoor bewusteloosheid [kan] ontstaan.

TWEEMAAL VAN GOGH?

Hollywood gaat het leven van de beroemde Nederlandse schilder Vincent [van] Gogh verfilmen, zoals het verteld wordt in de roman Lust for Life. [Hier]boven twee foto's: een reproductie van Van Gogh's zelfportret en een [voor]stelling van Kirk Douglas, die in de film Van Gogh zal voorstellen. Een [tref]fende gelijkenis, zo vertelt ons een onderschrift van een fotobureau. [Het is] waar: hoed, baard, snor, zijn met succes nagebootst. Maar wat te [zeggen] van Douglas' ogen, die wel iets op die van Rubens lijken, maar niets [te] maken hebben met de gekweldheid, die uit Vincent's ogen spreekt? Zou [de] film zelf wellicht nog voor de geestelijke gelijkenis zorgen?

In de Amsterdamse Stadsschouwburg ging de premiere van het optreden [van] de Chinese Opera. Scene uit de „Drie ontmoetingen”, waarmede de [voor]stelling werd geopend.

Proef met Bijzonder Lager Onderwijs schitterend gelukt

De tentoonstelling van werken van de Emmaschool voor B.L.O.. Op de voorste tafel ziet men enkele van de voorwerpen, welke door de leerlingen werden vervaardigd. Het zijn uiteraard de beste van de collectie. Links staat de heer J. van Broekhoven rechts de heer W. de Hoop.

Oranjestad. — Gisteren bezochten wij de tentoonstelling van de Emmaschool, een school voor Bijzonder Lager Onderwijs. Het betrof hier een tentoonstelling van werken van de proefklasse. Men was in September 1954 met dit onderwijs begonnen, eigenlijk bij wijze van proef, doch men is tot zulke resultaten gekomen, dat men dit soort onderwijs zal voortzetten. Achterlijke kinderen krijgen daarmede de kans toch iets te leren. Aan het hoofd staat de heer W. de Hoop en hij wordt geassisteerd door de heer J. van Broekhoven.

De Emmaschool is ondergebracht in twee localen van de Julianaschool en heeft thans 21 leerlingen in de leeftijd van 8 tot 11 jaar. Sommigen van deze leerlingen hebben — overigens zonder resultaat — drie jaar in de eerste klas van een lagere school gezeten. Het zijn alle jongens, doch in de toekomst hoopt men ook aan meisjes onderwijs te kunnen geven, dat daarvoor aangepast zal worden.

In September van dit jaar begint men met een 2e klas en in totaal zullen er dan 35 leerlingen zijn. Er wordt hoofdelijk onderwijs gegeven en dat is gelegd in de vertrouwde handen van de heren De Hoop en v. Broekhoven, die hiervoor speciaal werden opgeleid en reeds meerjarige ondervinding hebben.

De leermiddelen — er was bij het begin practisch niets — moesten zelf vervaardigd worden en dat is ongelooflijk veel. Kaarten, bordjes, stukjes hout in allerlei vorm, een bord met 12 wijzerplaten en wijzers e.d., moesten de beide onderwijzers in de kortst mogelijke tijd tot hun beschikking hebben. De intelligentie van de kinderen moest op allerlei wijze uitgeprobeerd en ontwikkeld worden. De methoden van het leren schrijven betstaat uit het overtrekken van de letters, totdat dit automatisch gaat. Het duurt soms dagen lang voordat een bepaald begrip in het zwakke brein is overgeplant. Een eindeloos geduld is dan ook een eerste vereiste. Na een jaar zijn er leerlingen, die de getallen van 1 tot en met 10 kennen en hiermede kunnen werken. Dank zij het individueel onderwijs zijn er ook bij die tot over de 20 kunnen tellen en er mede kunnen rekenen. Zij leren een kip „zien" en na maanden van geduld ook het woordje schrijven. Het kan echter wel voorkomen, dat het woordje kip onder het plaatje van de aap geplaatst wordt en dan begint men rustig weer van voren af aan.

De psychische ontwikkeling van deze kinderen staat ten achter bij die van het normale kind en daarop is het gehele onderwijs gebaseerd. De elementaire begrippen ontbreken als regel totaal en dat een onvolwaardig kind wel goed handenarbeid kan verrichten, is gebleken in het geheel niet waar te zijn. Met het zagen van een cirkel van hout ziet men soms, dat de hand de wil niet opvolgt en een geheel andere richting opgaat.

De tentoonstelling heeft dan ook ten doel gehad aan te tonen, dat langzamerhand de leerlingetjes tot een zekere graad van ontwikkeling gebracht kunnen worden, hoewel zij nooit volwaardigen zullen kunnen worden. Heeft de leerling een bepaalde grens bereikt, dan kan hij daar niet boven komen. Indien men dit zou proberen en willen forceren, de gevolgen zouden funest zijn. Ook van dit standpunt bezien is deze school van groot nut.

Dat het Bestuur van ons Eilandgebied de belangrijkheid van deze school ook inziet, bleek wel, toen gistermorgen de heren gedeputeerden Petrona en Maduro, alsmede de eilandsecretaris Kerstens in gezelschap van de schoolopziener Kok, een bezocht brachten aan de tentoonstelling van de Emmaschool. Zij lieten zich uitvoerig inlichten door de beide onderwijzers De Hoop en Van Broekhoven. De tentoonstelling was slechts één dag open en gisteravond speciaal voor de ouders van de leerlingen. De verrichtingen der kinderen worden dagelijks op een kaart bijgehouden en ouders kunnen daardoor des te beter op de hoogte worden gebracht van de vorderingen. Het tempo van de vorderingen is zeer wisselvallig.

Materiaal om mee te werken was er niet. De A.T.S. en ook sommige handelaren en bouwondernemers zorgden voor wat afvalproducten, z.a. lege kisten. Klei werd in poedervom uit Nederland gezonden, hier aangemaakt en men had weer wat anders. De meeste houten voorwerpen werden gemaakt met de zaag, hamer en vijl, soms ook met een beitel, doch dan moest de hulp van de onderwijzer worden ingeroepen, ook als het op boren en schaven aankwam. Geleidelijk leerden de jongens de verschillende gereedschappen gebruiken. Zo maakten de leerlingen van hout verschillende dieren, z.a. eekhoorns, olifanten e.d. en sommige werden gemonteerd op een stuk hout met wieltjes. De meest intelligenten brachten het tot de vervaardiging van een pakhuis, een paar maraca's en zelfs een clown. De schemerlampjes vooral waren een prestatie. De topprestaties waren het uit klei vervaardigen van enkele boombladeren, doch dit geschiedde dan ook onder doorlopend toezicht. Er waren tekeningen bij, die opvielen, z.a. de onderwater-vissers.

Voor beginnelingen is er een grote bouwkist (een kist, welke wel 100 bouwdozen kan bevatten) om de intelligentie te testen, maar dat is dan ook ongeveer alles, met de gereedschappen, waarover de school kan beschikken. Beziet men tot welke resultaten men is gekomen, dan kan men niet anders dan de grootste bewondering hebben voor eindeloos geduld en de bekwaamheid van beide onderwijzers.

Mogelijk zal men nog tot het bouwen van een speciale school overgaan, doch dit staat nog niet vast. In ieder geval is de inrichting van deze twee localen een begin en een stap in de goede richting.

Met vuur spelen is gevaarlijk!

Oranjestad. — Momenteel rouleren er intekenlijsten om aanhang te vinden voor de vervanging van de Lago Employee Council (L.E.C.) door een andere organisatie. Zij, die daaraan medewerken, zullen mede-verantwoordelijk zijn voor de gevolgen, welk dit zal kunnen hebben. Enige buitenlanders zijn bezig de welvaart van ons eiland te bedreigen, want daar komt het op neer.

De Petroleum Workers Federation of Aruba heeft in het verleden niet veel succes kunnen boeken, thans probeert zij het op een andere wijze. De L.E.C. werd door de Lago ingesteld en bestaat uit gekozen vertegenwoordigers van Lago-werknemers. De mensen, die in de L.E.C. zitting hebben, kunnen alle mogelijke grieven en klachten naar voren brengen en worde op de hoogte gesteld van alles wat er op de Lago plaats vindt. De onderhandelingen met de directie geschieden steeds op hoog niveau.

Onder verschillende namen trachten nu buitenlandse agenten in de organisaties van de diverse olie-maatschappijen door te dringen met het overbekende systeem van onrust zaaien. In Venezuela is men op dit soort van buitenlanders in het geheel niet gesteld en indien men hier gehoor geeft aan deze buitenlanders, dan is het niet denkbeeldig, dat Venezuela dit zal laten blijken op een wijze, die voor ons eiland nu net niet direct voordelig is. Met vuur spelen is altijd gevaarlijk!

Magnetische plaatsen

Oranjestad. — Het kruispunt Centuurbaan — Weg naar Fontein schijnt wel een zware ongeluksmagneet te zijn, want telkens heeft daar weer een aanrijding plaats. Zo ook Maandagmiddag tussen een personenauto en een bestelwagen. De bestelwagen gaf geen voorrang. Schade ƒ 200,—.

Inbraak in Esso Dining Hall

Oranjestad. — De Lago Brigade kwam tot de ontdekking, dat er ingebroken was in de Esso Dining Hall op de Lago Heights. In de buurt werd een zekere Th.G. aangetroffen. Een ingesteld onderzoek bracht aan het licht, dat hier een groot aantal personen bij was betrokken. Op verschillende plaatsen trof men grote hoeveelheden borden, schoteltjes en kopjes aan, met het doel deze later mede te nemen. In verband hiermede werd de woning van M.L. onderzocht en daar trof men enige borden aan, afkomstig van deze inbraak. Een verder onderzoek is gaande.

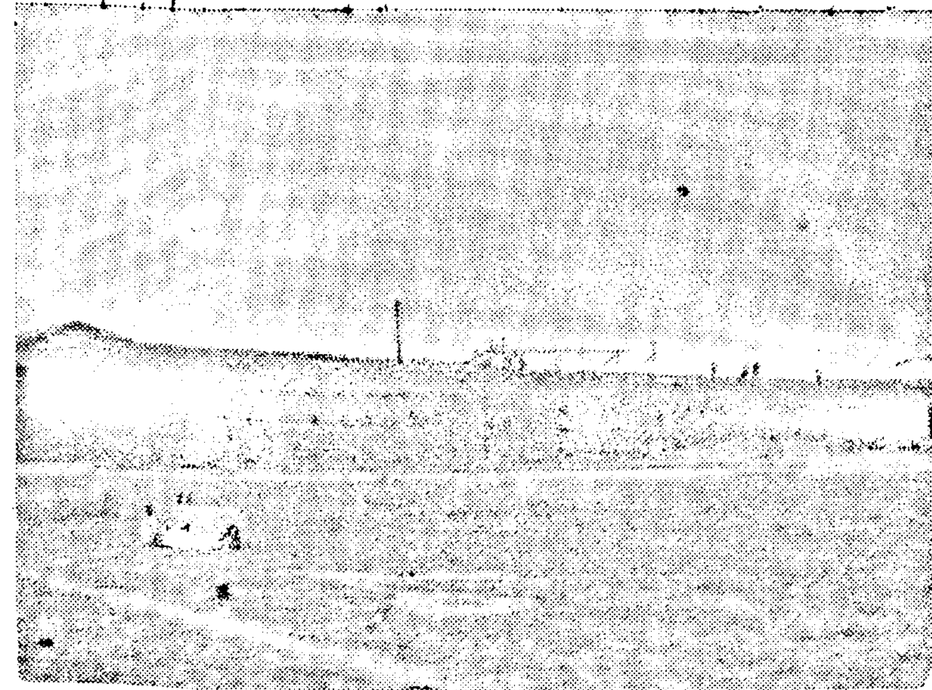
Congres coordinering van hulpverlening aan zeelieden

Brussel. — Te Antwerpen is een internationaal congres gehouden ter coordinering van de hulpverlening aan zeelieden in de verschillende landen.

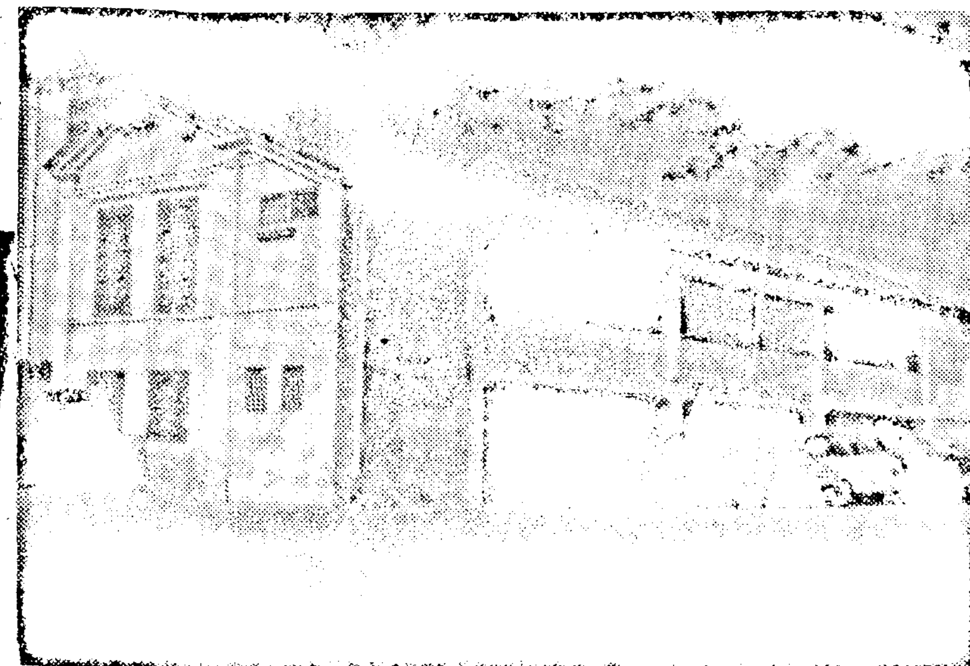
Nederland, België, de Verenigde Staten, Engeland, Duitsland, de Skandinavische landen en Israel waren vertegenwoordigd door afgevaardigden van regeringen, vakorganisaties, patroonsverenigingen en instellingen tot hulpverlening aan zeevarenden.

Het initiatief tot dit congres, dat een eerste contact beoogde, was genomen door een internationale studiecommissie bijeengeroepen door dr Hall, directeur van de Seamen's Church Institute te New York.

Het congres heeft zich bezig gehouden met de hulpverlening aan zeevarenden in al hun levensomstandigheden.

Nabij het San Pedro Hospitaal verrijst het gebouw van de Geneeskundige Dienst. Men is met man en macht bezig het zo spoedig mogelijk klaar te krijgen. In dit gebouw komt ook een modern laboratorium. Een overzichtsfoto van het in aanbouw zijnde departement van de Geneeskundige Dienst.

Het oude gebouw, waar de Geneeskundige Dienst thans is ondergebracht, is sedert lang veel te klein. Het laboratorium, de Hygiënische Dienst en de Geneeskundige Dienst zetelen thans nog, waar vroeger de Douane was. Een overzichtsfoto van de oude situatie.

Dat er nog delen van ons eiland zijn, welke hoog nodig moeten worden schoon gemaakt, toont bovenstaande foto wel. Het ligt vlak naast het nieuwe Medische Centrum. Het zijn veelal particuliere eigendommen, die met latjes en spijkers op hun plaats gehouden worden. Een hoop afval ligt dan dikwijls rondom zulke plaatsen. Niet ver hier vandaan vindt men stapels oude autobanden, een bijzonder geschikte broedplaats voor muskieten.

Drankmisbruik wreekt zich op het nageslacht

Oranjestad. — Een bericht, dat wij gisteren van de politie kregen, toonde weer eens aan wat de gevolgen van drankmisbruik kunnen zijn. De vrouw A.P. (zij was gehuwd) te Sta Cruz meldde, dat haar man in dronken toestand een groot deel van hun huisraad had vernield. Zij is daarom bij een peettante, die bij de Hooiberg woont, met haar 9 kinderen gegaan en daar ingetrokken. De vrouw wil niet meer terug en vraagt de politie haar man te willen mededelen, dat zij met rust gelaten wenst te worden.

Het is een kort berichtje, doch houdt een drama, wellicht een reeks van drama's, in. Het gezinsverband is uit elkaar gerukt en het geluk verdwenen. De moeder zal in het onderhoud van haar 9 kinderen moeten voorzien, zo goed en zo kwaad als dat kan, daarin bijgestaan door de oudste kinderen. De kinderen zullen zo spoedig mogelijk van school gehaald worden te voorzien, doch komen daarmede in om mede te helpen in het onderhoud hun ontwikkeling te kort. Vader, eenmaal op het hellende vlak, zal van kwaad tot erger komen. Het zal er niet altijd overvloed zijn, dus ook lichamelijk zal het gezin P. er niet op vooruit gaan. Het is een voorbeeld uit velen.

Het Werkcomité kan in een geval als hierboven beschreven op tweeërlei wijze te werk gaan, nl. preventief, d.w.z. dat zij de kinderen van het gezin P. zoveel goede afleiding biedt z.a. sport, goede lectuur, avond-onderwijs e.d., dat deze kinderen, mede door de voorlichting, welke zij ontvangen, de drank als een groot kwaad leren kennen; curatief zal het comité moeten trachten de vader aan te pakken, doch in de practijk is gebleken dat hiervan veelal weinig terecht komt. De drankduivel is als regel de sterkste.

Het nageslacht van alcoholisten ondervindt veelal de gevolgen van de uitspattingen van de vader. Lichamelijke en geestelijke afwijkingen en gebreken zijn het gevolg en zo kan de drank zich wreken over geslachten.

Lago, met de Overheid de grootste werkgever van Aruba, kan slechts lichamelijk en geestelijk gezonde mensen gebruiken en heeft immer een grote belangstelling voor het welzijn van de bevolking aan de dag gelegd. Men zal ook in de toekomst op krachtdadige steun van de Lago kunnen rekenen in de strijd tegen het drankmisbruik.

De anti-alcoholcampagne houdt geen propaganda in voor geheelonthouding, doch voert slechts een strijd tegen het drankmisbruik. Het is onze burgerplicht hieraan krachtig mede te helpen.

Burgerlijke Stand

Oranjestad: — **Geboren:** 24 Juni: zoon van J. E. Arrindell; dochter van M. E. Richardson; 26 Juni dochter van A. Ramirez; 27 Juni dochter van C. D. Sexton en M. J. Tenk; 28 Juni zoon van F. Perez en P. Werleman; 30 Juni zoon van G. H. Richardson en G. E. Wilson; 1 Juli zoon van G. M. Ruiz en M. A. Britten; 3 Juli zoon van E. Everon en M. L. Kelly; 6 Juli dochter van Mc K. Matheson en Th. Versprey; 7 Juli zoon van F. Maduro en R. M. de Cuba; 8 Juli zoon van A. Semeleer en R. M. Tromp; zoon van A. Maduro en L. Koolman; zoon van A. Koolman en E. Cornes; dochter van L. B. Pourier en F. F. Vriend; zoon van C. Geerman en V. N. Maduro; dochter van J. E. M. Arends en P. E. Atlee; zoon van W. M. Croes en E. Ras; zoon van A. Th. Henriquez en R. A. Osman; dochter van N. Baptista en H. C. Garrett; 9 Juli dochter van M. de Cuba en B. Tromp; dochter van H. M. Henriquez en A. P. Christiaans; 10 Juli dochter van J. R. Bislik en L. C. Kock; zoon van M. Tromp; zoon van M. Florencio en I. Carrion; dochter van T. Gil en J. Tromp; 11 Juli: dochter van C. Kelly en S. de Mey; zoon van A. C. Tromp; dochter van C. C. Engelhardt en A. Th. Jankok; 12 Juli dochter van Th. Dirksz en C. Geerman; 13 Juli zoon van F. Maduro en A. M. Geerman; 15 Juli zoon van F. Koolman en B. Croes.

Gehuwd: 9 Juli H. Wever met P. A. De Abreu; J. P. Kock met M. Thiel; C. A. Franger met M. E. Lynch; J. A. Blijden met L. M. Carty; A. P. Larez met G. Maduro; S. Delannoy met R. E. Jones; 14 Juli N. Dijkhoff met S. Kelly, M. M. Geerman met C. E. Dubero; O. Franken met B. Tromp.

Hierbij maken wij het overlijden bekend van onze geachte

mede—compagnon en directeur

Nicolaas George van der Zee

waarvan de begrafenis hedenmorgen heeft plaats gevonden.

N.V. Bouwbedrijf Abeen

RONDE VAN FRANKRIJK

Wagtmans zorgt voor nieuwe Nederlandse etappe-zege

NEDERLAND eerste in het ploegen-dagklassement

Bordeaux. — De negentiende etappe van de Tour de France van Pau naar Bordeaux over 195 km is gewonnen door de Nederlander Wagtmans in 5 uur 15 min. 38 seconden; tweede werd Schellenberg (Zwitserland), 3. Bauvin (Frankrijk N.O.Ç.) met dezelfde tijden. Verder werd Nolten 14e, Van Breenen 18e, Hinsen 19e, allen in 5.20:32, Van Est 23 ste, De Groot 29ste.

Het algemeen klassement is thans: 1. Bobet met 114:37:17; 2. Rolland met 114.43:21; 3. Gaul met 114.45:00. Verder 16e Wagtmans met 115.43:29; 19e Van Est met 115.47:40; 22ste Nolten, 27ste Van Breenen, 38ste De Groot en 45ste Hinsen, de laatste met 117.11:37.

In het ploegendagklassement werd Nederland eerste.

In het algemeen ploegenkalssement is Frankrijk één, Italië twee, België drie en Nederland vier.

Na de negentiende etappe van de Tour de France luidt het puntenklassement: 1. Ockers 290 p.; 2. Poblet 337 p.; 3. Wagtmans 358 p.; 4. van Est 398 p.; 19. Nolten 712 p.

De premie voor de strijdlustigste renner werd toegekend aan Sitek van de Franse Westploeg met 62 punten.

Deze negentiende etappe was geheel voor de Franse regionaal Sitek. Hij ondernam een solovlucht op 150 kilometer afstand. In de laatste fase van de strijd werd hij echter achterhaald en hij eindigde op de zesde plaats. Sitek was zijn avontuur begonnen in de buurt van Astis — na 17 kilometer. Zes kilometer verder had hij een voorsprong van 45 sec. en hij bleef zonder te verflauwen stug doorrijden. Het peleton nam een afwachtende houding aan en daardoor werd het verschil allengs groter. Het groeide zelfs uit tot 17 minuten. De hoofdgroep bleef het kalm aan doen waarvan Darrigade en Buchonnet, die allebei een lekke band kregen konden profiteren doordat zij de aansluiting niet misten. Nolten, die wat naar voren was getrokken kreeg last van buikkrampen en moest zich in het peleton laten terugvallen. Hinsen en de Groot hielpen hem goed om door de crisis heen te komen.

Te Capteux begon Sitek te verslappen. Zijn voorsprong op Barozzi en Gauthier die de achtervolging hadden ingezet werd kleiner en kleiner en ongeveer 20 kilometer voor de finish werd hij door hen ingehaald. Wagtmans Beauvin en Schellenberg voegden zich bij dit drietal en op de baan te Bordeaux zorgde Wagtmans voor de vierde opeenvolgende Nederlandse etappezege in deze wijnstad.

Koning der kaalkoppen

Novara (Italië). — Koning is de 31-jarige Giacomo Alliata uit het U ongetwijfeld welbekende Borgomanero. Geen schoonheidskoning evenwel, maar koning der kaalhoofdigen van Italië 1955. De jury heeft een nauwkeurig onderzoek ingesteld, maar Giacomo ging met de prijs strijken, want men stelde vast, dat Alliata die al kaal is sinds zijn zevende jaar, geen enkele haar heeft, nog een poging tot een haar, noch zelfs een herinnering aan een haar". En deze laatste feiten troffen de jury zo diep, dat Giacomo tot koning werd uitgeroepen.

Volgens een officieel rapport is op vele Amerikaanse openbare lagere scholen de tucht zoek. De leerlingen zijn ongedurig, dikwijls ongehoorzaam en vertonen tekenen van spanning en onrustigheid. De onderwijzers geven de schuld aan de televisie, het ontbreken van ouderlijk gezag, overvolle klassen en gebrek aan ontspanningsgelegenheden.

Vierdaagse afstandsmarsen te Nijmegen in volle gang

Nijmegen. — Ruim 21.000 wandelaars begonnen Dinsdag de bekende jaarlijkse vierdaagse afstandsmarsen van de Nederlandse Bond van Lichamelijke Opvoeding. Tal van detachementen buitenlandse militairen en individuele buitenlanders hebben zich ook ditmaal weer aangemeld voor deze populaire sportbeoefening, die dit jaar voor de 39ste keer wordt gelopen. De wandelaars voor het langste traject gingen reeds in alle vroegte op pad. Dat zijn de individuelen, die niet als de militairen met bepakking lopen. Zij vormden reeds midden in de nacht een rij voor het gesloten hek van de Prins Hendrik-kazerne. De K.L.M.-ploeg wilde zo graag weg, dat de leider van de startplaats drie minuten vroeger, d.w.z. 03.47 uur, de mars liet beginnen. Zij vertrokken met zwaaiende lichten.

Men ziet de individuelen uitgedost in allerlei tenuen en ook dit jaar ontbreekt de man niet, die telkenjare op klompen meeloopt. De buitenlandse deelneming komt o.a. uit de Verenigde Staten, Canada, Frankrijk en Italië, die zijn vertegenwoordigd in een groep van 53 deelnemers van de NAVO te Fontainebleau; voorts 129 Belgen, 23 Zwitsers, 26 uit Luxemburg en 775 Britse militairen. Het Israelische leger zond per vliegtuig 19 militairen.

De minister van oorlog, ir Staf, nam per „wentelwiekje" een kijkje boven het parcours.

Leider is als vanouds de heer J. N. Breunesse.

Na de eerste dag waren er 97 uitvallers.

Zoals men weet, is tengevolge van onenigheid tussen de N.B.V.L.O. en de Nederlandse Wandelbond te Apeldoorn een concurrerende vierdaagse gehouden. Hiervoor meldden zich 593 deelnemers aan.

Londen. — Ruim 2,5 millioen Britten waren eind 1954 geheel of gedeeltelijk afhankelijk van staatssteun, aldus het jaarlijks rapport van de Britse commissie voor steunverlening. In 1954 heeft Groot Britannië in totaal 104 millioen pond sterling voor steunverlening uitgegeven.

Indien Rusland zou inschrijven voor internationale tenniswedstrijden zal de regering maatregelen nemen voor materiaal etc. zodat de beoefening van de tennissport voor iedereen mogelijk

Hogere kosten bij Shell Oil

's-Gravenhage. — Hoewel — aldus de „Nieuwe Rotterdamse Courant" — uit de cijfers van de Shell Oil geen vèrstrekkende conclusies mogen worden getrokken, kan men toch wel zeggen, dat een sterke toeneming der kosten typisch is voor de hausse. De toestand wordt gevaarlijk, zodra over de gehele linie deze hogere kosten een achteruitgang der netto-winsten veroorzaken. Deze verhouding tussen kosten en winsten bepaalt voor een belangrijk deel de kwetsbaarheid voor een verandering der conjunctuur.

Geweldige drukte op E-55

Rotterdam. — Hoewel de organisatoren het bezoekerstal van de E-55 nog als een verrassing geheim houden, is het wel bekend, dat alleen reeds Maandag jongstleden meer dan 60.000 mensen de tentoonstelling bezochten. Voor de dagelijkse opening verdringen zich soms zoveel mensen voor de loketten, dat om grote stagnatie te voorkomen, de loketten een half uur vroeger open gaan.

Onder de honderdduizenden, die wekelijks de tentoonstelling bezoeken, zijn buitenlanders uit alle werelddelen. Zover men heeft kunnen nagaan, bezochten tot nu toe 30 nationaliteiten de E-55, waarmee ook de wereldpers zich bezig hield: ongeveer 10 000 kranten wijdden in haar kolommen aandacht aan de tentoonstelling.

Het Antilliaanse diorama is gunstig opgesteld: direct na de hoofdingang loopt men er tegen aan. Het heeft samen met dat van Hollandia veel belangstelling.

GREEP UIT DE AETHER

RADIO HOYER

17.00 Tea at five
17.30 Met Duitse Muzikanten
18.15 Noordamerikaanse muziek
18.30 Met de jarigen in de lucht
19.15 Schoolkwesties
19.25 Een gezonde geest in een gezond lichaam,
19.30 „Un amor frente al destino"
19.45 Gevarieerde muziek, muziek,
20.00 Tjodoor en Juanita
20.10 Gevarieerd programma
20.30 „Frente al pecado de ayer"
20.45 Gevarieerd programma
21.00 Curaçao Laboratories
22.00 Sluiting.

AVROS:

17.00 Linda's eerste Liefde
17.15 Advertenties
17.45 Populaire melodieën
18.00 Voor de kinderen
18.10 Gevarieerd programma
18.30 Voor de jarigen
18.45 Nieuws
19.00 Surinaams praatje
19.15 De populairste platen
19.45 Dierenbescherming
20.00 Advertenties
20.30 Chandrakirana
20.55 Nieuws
21.00 Sluiting.

P.C.J.
18.37 Internationaal Festival,
19.00 Nieuws
19.17 Kun je nog zingen, zing dan mee
19.31 Tour de France
19.40 De Vierdaagse,
19.43 Brieven van luisteraars
19.55 Het Amateur Podium.
20.13 Persoverzicht.
20.20 Voor de West
20.51 Nieuws
20.55 Avondgebed
20.58 Sluiting.

Emmastad

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.00 Kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 07.00 tel. 2470
Personeel Afdeling:
Vanaf heden 120.00 t.m. Zat. 30 Juli 12.00 uur, W. N. G. Broug, Vermeerstraat 39 tel. 3027
Bij geen gehoor nadere inlichtingen tel. 2400
Materialen Afdeling:
M. Plaisier tel. 4325

C.S.M.

Rederij:
D. Gelderblom tel. 2486
Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00 kantoor tel. 2458 2551
Van 19.00 — 23.00 en van — 08.00 E van der Werf tel. 3101
Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 07.30 G. Kreffer tel. 3128
THEATER ASIENTO:
„De waarheid omtrent ons huwelyk"
Toegang boven de 18 jaar.

's-Gravenhage. — „Het Vrije Volk" meldt, dat per 1 October prof. P. Lieftinck de plaats zal gaan innemen van mr D. Crena de Jongh als executive directeur van de Wereldbank te New York.

ERIC DE NOORMAN: De jacht op het zwaard

Reeds staat Orm op het punt een haastige aftocht te blazen als een kleine, donkere gestalte en een hond op hen toetreden: Erwin. Opgewonden snelt de jongen op hen toe. Zijn ogen schitteren van opwinding. Uit alles blijkt, dat hij dit een prachtig avontuur vindt „Fadir" fluistert hij ademloos. „Ik breng u een boodschap van Thorkell en Yark. Thorkell heeft een paar van die kerels gedood, Fadir. Hij had geen pijlen meer en Yark had helemaal niets, maar toen zag ik zo'n Nomade liggen, die heb ik zijn boog en pijlen afgenomen en aan Yark gegeven", Bravo", valt Hafira in. „Die knaap is uit het goede hout gesneden. Bij mijn zwaard, hij kon mijn eigen zoon zijn". Ook de anderen staren met bewondering naar de kleine prins en bij de meesten komt even een gevoel van schaamte boven. „Waarom zijt gij niet bij mij gebleven, mijn zoon?" vraagt de Noorman fronsend. Ik ben Yark's schildknaap, Fadir", antwoordt de jongen. „En heer Yark draagt mij op u te zeggen, dat dit gedeelte van het bos geheel door de vijand omsingeld is. Doch Thorkell heeft een krijgslist bedacht en......" „Omsingeld" fluistert Orm jammerend. „Nu dat is dan voorlopig op de plaats rust, hè? En als het een beetje meeloopt, wordt het nog onze laatste rustplaats ook.

We moeten vooral de moed niet verliezen". „Een krijgslist?" vraagt Eric. „Wat bezielt die kerel? Ik wilde, dat hij zich aan mijn bevelen had gehouden". „Thorkell zegt, dat onze enige kans om hier te breken is, de sneeuwvlakte over te steken en ons in het grote woud schuil te houden", gaat Erwin haastig voort. „Hij en Yark zullen de Nomaden bezig houden, zodat wij ongehinderd kunnen vluchten. Is dat geen prachtig plan, Fadir?" Eric zwijgt. Hoewel hij in zijn hart moet toegeven, dat dit hun enige kans is om hier levend uit te komen, hindert het eigenmachtig optreden van Thorkell hem. Hij krijgt echter niet lang tijd tot nadenken, want plotseling dringt er een verward rumoer tot hem door. En daar bovenuit horen ze duidelijk de schallende kreten, die de echo's honderdvoudig weerkaatsen. „Het sein", fluistert Erwin. „Het afgesproken teken van Thorkell, Fadir. Nu moeten wij onze kans wagen".